

1919
PEACE
קיר
קרב
idea
BUT
Jealousy
מריבות
CREATED
DEAN
of Jerusalem
מלחמה

צלי הפסק היה בעל מהמלאות מהמורא ופחד ורעה
הבא לאדם עי"ז: לכן השם ברחמיו נתן לנו התר"ג
מלות שעוסק בהם בגופינו לעזרתו והם תועלת
לאדם שיהי אפשר לו לקיים צדיקותו י"ת וזהו
וישז יעקב בארץ מגורי אביו מגורי לשון ויגר מואב
דהיינו שהיה לו ישיב ועכבה במדרג' זאת תמיד
להיותו בירא' ופחד יראת ה' אביו שבשמים: בארץ
כענן ר"ל ע"י שהי' עובד בגופו ועסק בתורתו
ובמלותיו י"ת תמיד: ארץ כענן רמז להגוף עי"ז היה
באפשר לו שיתקיים צדיקותו והסתכלו ברוממות אל
י"ת במחשבו: וזהו ישי שלום בחילך ר"ל שתרא' שיהי'
השם שלם ליחדם לאחד כנ"ל חילך רמז לעולמות
העליונים וקראים חיל ע"ש ששם כל חיל לבא מרום:
ושלום בארמנותיך ר"ל ע"י שיהיה שלום בארמנותיך
דהיינו בגופך בכל אברים לעסוק במלותיו י"ת עי"ז
תהי' דבוק בו י"ת ליחד שמו יתברך ויתעלה לעד
ולנצח נצחים אמן והבן *

אלה תולדות

יעקב יוסף ירא' לפרש ע"ד
הרמז דהי' אהנתו בגלות
המר הזה דוויין וסחופים ודחוקים בדוחק השפעות
שנתמעט' מישראל בעו"ה: והש"ת ברוב רחמיו כביכול
עמו אכזי בזה: והשכין שכינתו בתוכו והיא
המקיימת אותנו בהשפע' הניתן על ידה: כמו
שהבטיח השם יתברך לאברהם אבינו ע"ה כה ישי'
זרעך פי' השכיני בקראת כה תהי' עם זרעך תמיד:
וזהו שאמר הש"ת לאדם הראשון: איכה: איי כ"ה
דהיינו ארץ גרמת גלות השכינה ואי' תפנה עלמה
בגלות: וזהו אלה תולדות יעקב ר"ל ההשפעות
הבאות מעולם הנקרא יעקב: הם באים ע"י השכיני'
הנקרא יוסף והוא תפילת מוסף לשון הוספה מהמת
השפעת' בזה בקושי בזה גדול שאנחנו מוסיפים כה
על כה להויר השפע' אלינו: בן שבע עשר' שנה
ר"ל בגלות המר אשר בכל ארסו לו זר שנער גדול
לשכינה שאנחנו דחוקים כנ"ל והשם הוי"ה הוא
בקטנות גימ' שבע עשר' ואפ"כ הוא גימטריא ע"ב
להשפיע עלינו כל טוב: וזהו ויוגד לתמר לאמר
כו': דהשכיני בקראת תמר: דאיתא בזהר הקדוש
דתמר הוא דכר ונוקבא: וי"ל דמשום הכי נקראת
תמר ע"ש תמר דהשכיני היא המשפעת לעולמות
העליונים המעשים טובים של ישראל ואחר כה
מקבלת השפעה מעולמות העליונים ומשפעת
לישראל ולכן נקראת תמר: דהיא דכר ונוקבא
שמשפעת לעולמות העליונים ומקבלת השפעה
לישראל: וזהו שרמזו חז"ל מועכת של בית
ר' תמר שמן: דרבי ע"ה היה דואג
תמיד

Do it
Push
NEED
more
Growth
Pain

Teddlbaum
תמר

עשה סכי פי' עיקר קנינו דהיינו לקנו' עוה"ב היה
רק יחודים והצדיקות והבן: משנה החוטט בגדיש
לעשות לו סוכה כי ידוע שסוכה היא יחוד ואמר
כשהצדיק הגדול רוצה לקרב ולהתחבר לעלמו את
הכל בשים כדי לעשות יחוד עמם זה אינו יכול
לפעול כי כל אחד רריך לעבוד בעלמו היטב לבא
אל היחוד האמת וזהו החוטט בגדיש לרמוז על כל
העולם הנקרא גדיש פסולה משום תעשה פי' אתה
תעשה בעלמך ולא מן העשויה על ידי אחרים וק"ל:

פרישת יושב

יושב יעקב בארץ מגורי אביו כו' נ"ל בצירוף
הפסוק יהי שלום בחילך שלום
בארמנותיך דאיתא בגמרא מיום שנברא העולם לא
היה אדם שקרא להקב"ה ארון עד שבא אברהם
אבינו ע"ה וקראו ארון לכאורי' מנה רבותא בזה
שקראו ארון: אך נראה דהנה אהנו לריכין
ליחד השני שמות הוי"ה ואדני ואז נקרא שמו
יתברך ארון ע"ד שאנו אומרים אל ארון על כל
המעשים: דאל הוא חסד כמש"ה חסד אל כל
היום וע"י שאנו מייחדי' שמו ית' אנו גורמים
וממשיכים החסדים והרחמים לעולם: וזהו אל
ר"ל כאשר אנו מעוררים החסדים ע"י שאנו
מייחדים שמו ית' אז הוא ארון על כל המעשים:
וזהו ויהי צהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ שהשם
אדני הוא ההיכל להשם הוי' צ"ה כידוע ובשעת
שנתיחד שמו הגדול צהיכל קדשו דהיינו היחוד
בשם אדני: ה"ס מפניו כל הארץ ר"ל ה"ס
בגמטריא אדני' היינו שאז נקרא ארון על כל
הארץ: וזהו ואדם אין לעבוד האדמה * פי' אדמה
הוא לשון אדמה לענין שרריך האדם לדמות האור'
ליוצרו ליחד כל העולמות למעלה ליחדם לאחד
ית"ש ויתעלה: וזהו ואדם אין לעבוד האדמה
פי' שלא היה עדיין אדם שיוכל ליחד העולמות כנ"ל:
לכן ואד יעלי' מן הארץ רמז שלא היה נקרא הקב"ה אז
ארון וזהו רמז ח"ד שהוא רק צי' אותיות משם אדני'
עד שבא אברהם אבינו ע"ה והשכיל בשכלו הן ועבד
את השם בזהב וזהו ליחד שמו ית"ש הוי"ה באדני
כנ"ל ואז היה נקרא ארון כנ"ל והי' עיקר העבוד'
שע"י יתיחד שמו יתברך הוא ע"י הסתכלות ברוממות
אל יתברך וגדלותו: צמורה ופחד הבא לאדם ממילא
בהסתכלו גוראותיו ונפלותיו: וי"ת למה נתן הש"ת כל
התר"ג מלות לעסוק בהם: נעבוד אותה צמורה ופחד
ע"י הסתכלות ברוממותו ית"ש כיון שזה היה עיקר העבוד'
במחשבו' אך אם היה האדם מסתכל ברוממותו תמיד

To
KEEP
BUT

אלימלך

וישב

נועם

תמיד ולא הי' הכי' מעוה"ז דליתא בגמרא יומא דמחך רבי אחא פורענותא על שוגיא ישראל ר"ל: והוא מחמת שבימי רבי היה לריך להיות התיקון להשכינה בצופן זה: והלדיקי' ההולכים בעקבותיו שהם ממעטים עצמם ונדחקים ומלערים על גלות השכיני' ונרות ישראל הם נקראים ע"ש בית ר' וחו מוועכת של בית רבי ר"ל לשון מעוך וכמות: תמר שכן שהם משתתפים עצמם בצער השכינה הנקראת תמר כג"ל וזהו ויוגד לתמר לאמר הנה חמיך עולה תמנתה: דהנה היהוד' והזוג' השמות הקדושים הנקראים אבא ואמא עתה בגלות המר צעוה"ר אינו יחוד וזיווג גמור אלא כמו חיתון עד שיבא משיח לדקינו במהרי' בימינו אז יהי' הזיווג שלם: וי"ל שמטע' זה נחסר לנו חיתון עכ"ס: נמען לא זיק לנו לזה שאנחנו לריכין ליחד קב"ה ושכינתיה ע"י חיתון בגלות המר: וזהו הנה חמיך ר"ל בגלות המר עולה תמנתה תמנתה הוא ל' תמנה דהיינו דרום הרוזה להחכים ידים ששם במדת חכמה היא שורש הרחמים והיינו שהש"ת עולה להמדי' זאת להתנהג עמנו במדת רחמים: הגם שאנו דחוקים ונגושים בגלות המר וזהו לנו לחסר רמז לישראל הנקראים לאן קדשים הם כרחל לפני גחזו מדחק הגלות המר ואעפ"כ הוא ברחמים גדולים שאינו אלא נמען לירחנו ולא בפועל ממש חילי'. והשכיני' תשוקתה מאוד באהבה אותנו שלא יחסר לנו כל טוב: וגם בזאת אין רנונה שיעלה מורה על ראשינו ולא יעלה עלינו קול נוגש: וזהו ויוגד לתמר ר"ל שזה קשה בגידין להשכינה הנקראת תמר לאמר הנה חמיך עולה תמנתה לנו לאנו ר"ל גם זה שהשם הטוב עולה ברחמיו לנו לאנו למען ליראם כג"ל גם זה קשה לה מאוד בגידין: ותמיד היא מעוררות רחמים ומלמדת זכות עלינו: ותסר את בגדי אלמנותה דליתא בגמ' אלמנה על שם מנה: דהנה עם בני ישראל הקדושים הם מלאים מנות כרמון רק זה לפעמים חסרונם קלת על עשקי ממון יש ביניהם פירוד קלת מחמת ממון: והשכינה מסירה מ ישראל הקטרוג שעל הבגידה זאת ע"י שהיא מלמדת זכות עליהם בהראות' את מעשיהם הטובים והקדושים לפני הש"ת: וזהו ותסר בגדי אלמנות' שהיא מסירה הבגידה שהוא החסרון של ממון ותכס בצעף תרגומו רדיין כמו וירקעו פחי וזהו שהוא לשון דקות דהיינו שהיא מתלבשת בקדושה מהדברים הדקים והרוחניים של ישראל הקדושים הפועלים במעשיהם הקדושים שזה כל תענוגה: ותתעלף לשון עייפות מלי' ולא יכנס למרחק שמא יתעלף: והיינו דהשכינה בגלות המר הזה היא עייפה ויגיעה וע"י התפלות והתורי' והמזות ומעשים טובים אלו יתחיה חיות ותענוג להשכיני' כדליתא בכתבים: למשל החול'

FEEL
PRESSURE
INTENSE
PUSH...
DOES
NOTHING
↓
TRUST
in
Hashem

FEELING TIRED - DEPRESSED - PRESSURE = FAILURE
FEELING HAPPY + POSITIVE + EXCITED = SUCCESS.

יהוה לישראל שיהי' להם לזכרון הפתילים שיזוהו למדרג' הכ"ל לקיים מצותיו ולהיות תמיד בתשוב' כי קשה להם מאוד לבה' למדרג' זאת מעלמם וזפרט בגלות המר אין לנו תכלת רק חוטי לכן רמזו שאנחנו זריכין לעבוד השי"ת בכל כחנו לעורר רחמים דהיינו לזכר ולזה לריכין סעד לתומכם * ומתק' רמז שאמר אלישע לעבדו קח את המט' להחיות הילד * וזה רמז שהשכיני' מנקשת שיתן השי"ת המטה הזה ביד ה'לדקים שיהיה בהם כח לרפואות ולהחיותם בתפילות ויתן להם שהשי"ת הסכים על ידה ותנתן לה כל השלש הכ"ל * ויבא אליה ותהר לו פ"י אז היא מתעצרת מהמעשים טובים של ישראל ומביאם לפני השי"ת ע"י נתעורר רחמים והשפעות גדולות על ישראל לעולם אמן ואמן והבן *

Focus on God
concentrate

או יאמר וישב יעקב בארץ מגורי כו' דהנה

כתיב שויתי ה' לנגדי תמיד כו' דהנה ה'לדיק אשר לפעמים יבא לו חיזה גדול קל שנופל ממדרגתו גם זה הוא לעוצתו * כי ע"י זה הוא מתחזק ומורו עלמו יותר בעבודתו ית"ש וגם שמכיר ליד הכנע' ושפל בעיני עולמו ומונע אותו מגדלות * וכל מעשיו הקודמים הם לרואם לפניו יתברך * והוא שויתי ה' לנגדי כו' דמל"ה הוא הו"ה ב"ה כידוע והפ"י כך שויתי ה' לנגדי ר"ל גם מה שהוא התנגדות לי שאני נופל ממדרגתי * גם זה הוא השם הו"ה ב"ה גם זה למנו' יחשב ככ"ל כי מימיני כל אמוט פ"י ע"י לא אמוט מהימין שלי שאני מוכרח להיות יותר זריז ומוכנע ושפל ככ"ל והוא פ"י ד' עמי ומניני ר"ל הן הדבר העוה שהוא התנגדות לעבודתו ית"ש והן הדבר שהוא מניני דהיינו המלות שהם מנינים הכל הוא השם הו"ה ב"ה ככ"ל שמביאני לקיים מצותיו בזירח יותר חסו כי זו בטח לבי זו דייקא דהיינו ע"י אני מתדבק בו יתברך יותר בזריות חסו וישב יעקב בארץ מגורי אביו ר"ל שהי' בירא' רוממות יראת ה' אבינו שבשמים * וגם בארץ כנען ר"ל שהי' בהכנע' : אלה תולדות יעקב יוסף ר"ל התולדות המעשים טובים האלה הירא' גדול' וההכנע' גדול' גם אם נפל לפעמים ממדרגתו הגדול' למדרג' קטני' לזה רמזו יעקב שהי' מדרג' קטני' יוסף פ"י ע"י גורם לו שניתוסף לו עוד מדרג' גדול' מהראשון ככ"ל מחמת שהוא מתחזק ומתגבר בעבודתו יתברך ויתעלה בזירח ובהכנע' יותר וק"ל *

failure w/ god

או יאמר וישב יעקב בהקדים לפרש הפסוק

שאמר דוד המע"ה אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חי' כו' דלכאור' אינו מובן מלת ירדפוני שלשון רדיפ' שייך בני שבורה ורודפים אותו * אך הענין הוא דהי' יש בני אדם שמעשיהם מקולקלים רק מחמת שיש בהם חיזה מדה טוב' מלל

ויט אלי' הדרך פ"י השי"ת הטע עלמו אלי' ויאמר הבה נח ר"ל תראה להיות מוכנת אז כאשר יתקנו את מעשיהם ואבא נח אליך ר"ל אז אבא בעלמי אליך ככ"ל לא כבתחילה שלקחתי אותך בהסת' כי לא ידע כי כלתו היא ידע מלאשו כי ידעתיו לשון אהב' : פ"י שהשי"ת ב"ה אין לו בזה אהב' כי כלתו היא ר"ל שהיא אלו כללה דהיינו בגלות המר שהיאוד הוא ע"י חיתון ככ"ל ותאמר מה תתן לי כי תבא אלי פ"י השכיני' אומרות להקב"ה מה תתן לי אז יותר כי תבא אלי במהרה שאתה מבטיח לי * ואיזה דבר טוב תתן לי אז יותר מקיבון הגלות הראשון * ויאמר אנכי אשלח גדי עיזים מן האלן פ"י כי אז אשלח ואסיר כל הקליפות והק"א המרומז בגדי עיזים אסיר הכל מהאלן פ"י מישראל לאן קדשים * ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך ר"ל השכיני' היא מנקשת מהשי"ת שיתן לה חיזה עריבות ומתיקות בתוך כך בגלות המר קודם שיגיע העת שתשלח הם"א * ויאמר מה הערבון אשר אתן לך פ"י השי"ת אומר להשכיני' בחי' מתיקות היא מנקשת * ותאמר חותמך כו' פ"י זה ערוז לי שיהיו אכנתו חתומים ורשומים כך כחותם על לך כחותם על זרועך * ופתיך ונקדים לפרש הפסוק הכנף פתיל תכלת כו' וזכרת כו' למען תזכרו כו' ולכאור' כפל הזכירות למה לך נרא' דליתא בגמרא תכלת דומ' לים כו' כבר פרשתי באופן אחר ועתה אמרתי לפרש תכלת רמז דהמלות דומי' לים דהיינו שאין להם סוף כמו הים שכל הגחלים הולכים אל הים והים אינו מלא : וים דומה לרקיע : ורקיע היא לשון רקועי פחים רקיע דומה לכסף הכבוד * ר"ל הגם שעסק במלות שאין להם סוף נריך לזה לראות בדברים דקים רוחיים דהיינו במחשבי' ובכל זאת שמקיים המלות ועוסק בדברים רוחיים בכל זאת נריך תשובה בכל פעם וזה רמז רקיע דומה לכסף הכבוד ע"ד גדולי' תשובה שמנעת עד כסה"כ * חסו הכנף פתיל תכלת וסיה' לנס לזיית ר"ל לזיית לשון מנין מן המרכיב דהיינו שפ"י מלות לזיית שיש בהם תכלת ע"י שתכלו לראות שהמלות אין להם סוף ככ"ל תכלת דומי' לים : וראיתם אותו וזכרתם את כל מלות ה' * פ"י ואחר שתכלו ככ"ל לזיית התכלת וגם אמנם אם תזכרו ותספרו שכבר עשיתם את כל מלות ה' : אעפ"כ ועשיתם אותם פ"י לריכס אתם לחזור ולעשותם מחדש ככ"ל שהוא דבר שאין לו סוף * ולא תתורו כו' דהיינו שזריכין עתה לעשותם בני' שום פני' והרהור : למען תזכרו פ"י הזכירה השנית הוא לאחר שתעשו כן ככ"ל אזי תעלו את כל המלות שעשיתם עד הנה העלם למעלי' למעלי' לרזון להם לפני השי"ת ב"ה חסו ופתיך ר"ל שהשכיני' מנקשת מהקב"ה שהוא יעזור

1900-1918 * EVERYONE FORGOT GOD - DETACHED-DIVORCE

1919 = 1939 People in "love" of Holte instead of "love" of GOD.

NO ENLIGHTENMENT & INDIVIDUAL

Bounce Back

RESET RETURN

כו' וגם שמע בקולי ויתן לי בן וכי בנה היה והלא בן
 שפחתה היה וכל כוונתה היה כדי שתלד גם היא ועדיין
 לא ילדה : וגם כשילדה בלחה את נפולתי אמרה רחל
 נפתולי כו' גם יכולתי גם זה אינו מובן לכאורה ד'
 ותרם לכה כו' ותקח את זלפה כו' מה היה כוונת לכה
 בנתינה הזאת הלא היא כבד ילדה' אך הענין הוא
 דהנה האמהות ידעו שילא מהן י"ב שבטים שמהם
 ישתכלל ויתקדש כל העולם כולו : מהם יהיו אנשים לדיקים
 עליונים בארצנו מדרגות ועליהם רמזה לכה בקורא
 שם ארבע' בנים שלה רמז ל"ד מדרגות לדיקים אשר
 יהיו בין עם ישראל' הלא המה האחד קראה שמו ראובן
 לשון ראוי ב"ן רמז שהוא בן למקום ב"ה והיינו
 הלדיק העובד את ה' מאהב' ומשמחת המקום ב"ה
 בחדוה ושמהה קרא בשם בן זה שאמר חז"ל כאן
 בזמן שטושים ראונו של מקום קראים בנים למקום'
 כוונתם שטושים ראונו שמשמחת את המקום במעשיהם
 העובדים קראים בנים' ואחר שהוא לדיק כזה שנקרא
 בן' אזי בא למדרגה יתירה שעולה קוללת אדם עליו
 שמתקבלים בו ושונאים אותו כמו שזמנו בדברי חז"ל
 האי לורבא מרבין דרחמי ליה בני מתא לאו משום
 דמעלי אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמאי' ונמלא
 המשמעות בשביל דמוכח להן במילי דשמאי' שונאים
 אותו : והלדיק הזה הש"ת שומע כל תפילותיו כמש"ה
 ואלקים יבקש את הנדקף זה רמזה לכה בקורא שמו
 שמעון כי שמע ה' כי שואה אנכי פי' שמע ה' כל
 תפילותיו מחמת שהוא שואה והוא לדיק גמור כנ"ל*
 והשם השלישי קראה שמו לוי : רמז שאחר זה יבא
 למדרג' גדול' שיבא לדיקות גדול זה רמז לוי כאשר
 כתבנו מזה כמה פעמים שהיא לשון לוי' ודיקות'
 והבן הרביעי קראה שמו יהודה לשון הודא' רמז
 שהוא מודה ומשנה להש"ת ב"ה בשירות ותשבחות
 וזוהי נשלה ומתוקן השם הו"ה ב"ה ד' אותיות שבשם
 יהוד' : ואות דל"ת דבשם יהודה רמז לשכיני הקדושה
 נקרא' דל"ת כידוע שע"י השם הקדוש הוא מעלה
 את השכיני' : וגם רמז לדוד כידוע והבן' זה אמרו
 חז"ל מאן דלא כרע במודים אחר ז' שנים נעשה
 שדרתו נחש רמז מאן דלא הגיע עדיין למדרגה זאת
 שיהא כורע במודים דהיינו שיהא מלא בשירות
 ותשבחות להודות ולשבח לשמו הגדול אזי עדיין
 אינו מתוקן כל לורכו ואף אם הלך בכל ז' מדרגות
 הידועים אעפ"כ יש בו עדיין מסוג הנחש הקדמוני :
 זה שרמזה לכה שהיא עלמא דאתכסיא על
 ארבע מדרגות הנ"ל שעל ידם יתוקן השם
 הקדוש ומעלים את השכינה' : וגם את זה ידעו
 האמהות שלטומת ד' מדרגות הלדיקים הנ"ל
 יהיה ג"כ בין ישראל ד' מדרגות אנשים פחותים
 וטפלים

מלך הטבע דהיינו שהוא לב טוב גומל חסד ועושי' טוב'
 עם בני אדם זה מופיע להם שחזרים למוטב : זהו
 שאמר דוד אך הוא לי מיטעו ר"ל המעט הטו' והחס'
 שבי זה ירדפוני כל ימי חיי ושבתתי כו' שאשכז בבית ד'
 לאורך ימים : זהו וישב כו' דאדם העובד ה' תמיד נופל
 בו לי ישיב' שנתיישב בעבודת הבורא ית"ש וה' עמו ע"ד
 שזמנו באברהם אבינו ע"ה ציקש לעמוד אמר לו הקב"ה
 שב ואתה סימן לבניך שאני עתיד לעמוד בעדת הדיינים
 והם יושבים ונמלא מלינו ישיב' במקום שהש"ת שוכן
 שם בעדת קדושים העוסקים במלוי' : ואמר הכתוב דאדם
 גם ע"י מדה אחת שבו דהיינו שהי' שפל בערכו כדבר
 הנדש בעקב : ולזה רמז יעקב לי עקב שמחוק עלמו
 לשפל גם ע"י זכה שהי' לו ישיב' בעבודת הבורא ויעשה
 טוב בעיני ה' כנ"ל זהו וישב יעקב ר"ל ע"י מדה עקב
 היא ענוה ושפלות וזכה לישיב' כנ"ל ואמר הכתוב בארץ
 מגורי אביו בארץ כנען פי' אפילו אם הוא כבר מורגל
 במעשים מקולקלים ע"י הרגל שראה אלל אביו זהו
 מגורי אביו שאליו ה' מתנהג במעשים מקולקלים ולזה
 רמז ארץ כנען וכאשר ראה בן עשה גם הוא כאביו :
 אעפ"כ ע"י מדה ענוה ושפלות שיחזיק עלמו זכה
 לשב לכה' : אלה תולדות יעקב יוסף פי' אלו הן התולדות
 של זה האיש שהוא שפל בערכו : יוסף ר"ל שבכל יום
 ויום יוסף הנהגות ישרות ומדות טובות ומלות ושלמות
 דהיינו אחר שיחזיק באי' מדה טוב' או איזה מלוי' יום
 או יומים וירא' בעלמו שכבר מוחזק זה אזי ביום
 הנמחרת יוסף עוד להחזיק באיזה מדה טוב' או מזה
 אחרת' : ואמר הכתוב כל זאת היא העבוד' בקטנות'
 זה רמז בן שבע עשרה שנה כי הו"י ב"ה בקטנות
 במספר קטן ג' י"ז והיינו הגם שנקרא בן למקום
 ב"ה אעפ"כ היא קטנו' ואחר שיבא למדרג' יתיר'
 שיחזיק בקדוש' יתיר' זכי לרעות את אחיו בלא דהיינו
 שרבים ישוב מעון ויחזירם למוטב : זהו והו' נער את
 בני בלחה כו' ונקדים לזה לפרש כמה דקדוקי' לפי דרכינו
 הלא המה הכתובים' וירא ה' כי שואה לכה כו' ותהר
 ותלד בן ותקרא שמו ראובן כו' ותהר עוד כו'
 ותקרא שמו שמעון כו' כי שמע ה' כי שואה אנכי
 כו' ותקנה רחל כו' ותאמר הנה אמתי בלחה בא
 כו' ואזנה גם אנכי ממנה' ותהר בלחה ותלד בן
 ותאמר רחל דניי כו' וגם שמע כו' ותהר כו' ותאמר
 רחל נפתולי כו' ותרם לכה כי עמדה מלדת ותקח
 זלפה כו' : ונתחיל לדקדק : אי ארץ עולה על דעת
 שיעקב אבינו עליו השלום יהיה שואה לאשתו : כי
 שקראה בן השני שמעון מטעם כי שמע ה' כי שואה
 אנכי הלא הדעת נתן שבן הראשון יקרא שמעון
 מטעם זה כי השואה היה מתחילה כמו שאמר
 הכתוב וירא ה' כי שואה לכה כו' ג' ותאמר רחל דני

RESET

פ

ושפלים ב' ופשוטי עם ב' ולזאת היתה כוונת רחל
 בנתינתה את בלהה שפחת' ליעקב' כדי שהשמו' המרומז'
 להמדרגו' הפחות' ילאו מהשפחות' ולזה קרא' שמו
 דן שהוא ל' דין לרמוז על בני אדם הפחותים שהם
 תמיד כולו דין דהיינו שפיהם מלא קללות וארורים
 הוא ושקר וכדומ' וזה בן השני של בלהה קראה שמו
 נפתלי: רמוז לבני אדם הפחותים אשר אומרים נופת
 לי דהיינו כל מתיקות העוה"ז ראו' לי ולא לאחרים
 ה' המומדים העניים ודלים וזה רמוז נפתלי נופת לי' ולזה
 היה כוונת רחל בראות' שכבר רמז' לזה ד' המרומז'
 לנדיקים והית' ירא' שלא ילא ממני' לעומת זה ד' המרומז
 לנל כי ידעה שיהי' י"ב שבטים ויהי' לחלק' ששה
 ולכן מסרה לו השפחה: ונס לאה ראתה שעמד' מלדת
 שהי' לה ד' כנ"ל והית' ירא' שלא יהי' עוד לה ב' המרומז'
 המרומז' לפשוטי עם המניע לחלק' עוד ב' ולכן גם
 היא מסר' את שפחתה זלפה ליעקב כדי שממני' ילא
 ה"ב הנ"ל ולכן קראה שם האחד גד ותאמר בגד
 כפירש"י ו"ל מול טוב רמוז שיהי' בין ישראל בני אדם
 שיהי' להם מול טוב בעשירות' ותסר עוד ותקרא שמו
 אשר כי אשרוני בנות רמוז על מדרגה ד' שיהיה בין
 ישראל ב"א המתנהגים בדרך שאינם לומדי תור' רק
 שהם מתנהגים כשורה וישרים הם בעיני בני אדם
 הפשוטים הנקראים בנות שהם מלד הנקבא והם
 משבחי' אותם' ואחר שראו האמהות שילאו ד' מדרגות
 הנ"ל מהשפחו' והיו יודעי' שיהי' עוד ד' מדרגו' אחרים
 שעי' יהי' קיום לפשוטי עם ושיכניסם לעבודתו י"ת
 להחזיר בתשובה להשפלים: ולזה קראה לאה את שם
 בנה החמישי יששכר לשון יש שכ"ר רמוז שכוונת' היה
 לתקן שיהי' קיום לבן השפחה שקרא' אותו גד לרמוז
 שיהי' לו מול בממון ועשירות ולריך שיושפע לו על
 ידי ה' הדיק' הגם שיש לו מול אעפ"כ אין השפחה בזה
 כ"א ע"י ה' הדיק' וקרא' אותו יששכר כי שר שכרתיך
 בדודאי בני' דשכר מלוא בזהו עלמא ליבא' רק הפירות
 של המזון' אדם אוכל בעוה"ז והפירות של המלוא הוא
 ע"י שאדם עוש' המזון' בשמח' ותדום וזה שרמוז בדברי'
 דודאי בני לשון דודים וחיה של בני דהיינו ע"י
 אהבה והשמח' של המזון' ראוי השכר העוה"ז ולשני
 קוראה זולון רמוז שעי' הן של השפחה שקראתה
 אשר דהיינו שהוא מתנהג כשורה יהיה השראת
 שכי' על הדיק' שלא יעוכב השראתה בעצורו:
 והו הפעם יזבלי אישי ר"ל שיהיה דירת השי"ת
 אלל הדיק' ע"ד ששמעתי משני מתוק מפי אדומי'
 הרב המניד דק"ק ראויני זלפה והוא שאנו רואים
 שכעת אשר אנו בבלות הגלות המר' יש בני אדם שזוכים
 לרוב הקודש בקל יותר מצינו הנביאים שהיו לריבין
 השבעות והתבודדות רב כידוע כדי ששיגו הנבואה

ורוה"ק' ואמר משל נפלא ומתוק למשל המלך שהוא
 במקום כבודו צביתו בחיורו בפלטין שלו ויבא אזה
 אזהב המלך ויראה להזמינו לסעודתו לביתו או בודאי
 יכעוס עליו המלך כי אין זה כבוד של מלך לזאת
 מפלטין שלו לבית אחרים גם אם יהי' הסעוד' גדול'
 עד למאוד: ובלתי אפשרי שזמין את המלך לביתו עד
 שיבין כל הכנות ויעמיד מלילים ופרקליטין גדולים
 שימלא הן בעיני המלך שיבא לסעודתו אבל כשהמלך
 נוסע בדרך ורואה ללון בדרך אזי כאשר ימלא מקום
 נקי באכסריא נקי אף את בית המלון הוא בכפר אם
 הוא רק נקי אזי זה בית מלנו ללון שם והנמשל מוזן
 ממילא בזמן שבית המקדש קיים והי' שכינת כבודו בבית
 קדשי הקדשים אזי אם היה אדם רואה לשאוב רוח ק'
 או נביאות היה לריך עבודה גדולה כמו שמצינו בשמחת
 בית השואבה ששם היו שואבים רוח"ק: אבל עתה
 בגלות המר הגם השכינה קדושה גלתה עמנו וצפוי"ה
 היא נע ונד בחרן ותשוקתה מאוד מלוא מקום דירה
 נשכון בה' והם מלאה מנוח מקום נקי אדם שהוא
 רק נקי מעבירות וחטאים אזי שם היא דירתה
 ודפח"ח' והו הפעם יזבלי כו' לשון דירה דהיינו
 בגלות המר יהי' לה דיר' להשכיני' ורחל אמנו הית'
 רוח' לתקן את שני המדרגות הנולדים משפחת' בלהה'
 ולכן קראה שם בנה יוסף ותאמר אסף חלקים את
 חרפתי כו' לאמר יוסף ה' לי בן אחר * ולכאור' היה
 לה לקרותו אסף כמו שאמר' אסף חלקים את חרפתי
 אך היא רמוז בקרא' שמו יוסף שני דברים כאחד
 כי היא ידע' שמתה בלידתה את בנימין ותקרא
 אותו בן אוני ובלתי אפשרי לרמוז בשמו להנ"ל
 ולכן רמוז הכל בשם בנה יוסף' דהיינו שהוא
 יתקן את המדרג' הפחות' של ב"א אשר רמוז לו
 בשם דן כנ"ל שהוא לשון דין שפיהם מלא בקללות
 וארורים וע"י הדיק' הזה אסף חלקים את חרפתי
 שהוא יחזירם למוטב' והוא גם הוא יתקן את
 המדרג' השפלה של ב"א שרמוז' בשם נפתלי כנ"ל
 ולכן קרא' שמו יוסף רמוז למדרג' גדולה כי יוסף
 הוא תפילת מוסף שאז היא העלאת העולמות כולם
 למעל' עד מדרגת חכמה כידוע ליודעי' הן ואמר'
 יוסף כו' בן אחר רמוז שיהי' במדרגה גדולה יותר
 מלואו ה' שרמוז לאה שקראה אותו ראובן רא"ו
 ב"ן כנ"ל והוא יתקן הכל' ונחזור לביאור הכתוב
 והוא נער את בני בלהה רמוז אחר זה יבא למדרג'
 גדול' כי נער רמוז למדרג' גדולה כמו שמצינו ביהושע
 שנקרא נער וכמס"ה נער ישראל ואהבהו והוא מחזיר את
 בני בלהה דהיינו בני אדם הפחותים השפלים המרומזים
 בשם ב' בני בלהה כנ"ל הוא מחזירם למוטב ומכניס'
 לבקדוש' ואחר זה יבא עוד למדרג' יותר גדולה ויבא יוסף
 את

והוא נער את בני בלהה רמוז אחר זה יבא למדרג' גדולה כמו שמצינו ביהושע שנקרא נער וכמס"ה נער ישראל ואהבהו והוא מחזיר את בני בלהה דהיינו בני אדם הפחותים השפלים המרומזים בשם ב' בני בלהה כנ"ל הוא מחזירם למוטב ומכניס' לבקדוש' ואחר זה יבא עוד למדרג' יותר גדולה ויבא יוסף את

את דבתם רעה אל אביהם דהיינו כל דבר רע שיאמר
 ח"ו לשום בר ישראל אזי מצינו אותו הדבר לפני
 אביהם שצטמים ומתפלל עליהם שיסור מהם כל דבר
 רע וישראל אהב את יוסף כו כי בן זקונים הוא
 לו רמז אחר שזכי למדרגה העליונה שנקרא בשם
 ישראל שהוא מעורר ומיחד את העולם הנקרא ישראל
 סבא כידוע וזהו שמע ישראל לשון וישמע שאלו
 שהוא לי כניסי ויחוד והיינו שהו מיחד ישראל לדת
 עם ישראל דלעילא והבן ואז הקב"ה שנקרא ג"כ
 בשם ישראל כידוע ל"ת אהב את יוסף שמעלה את
 השכינה ממלכות עד חכמה כ"ל אהב אותו מכל
 בניו כי בן זקונים הוא לו ותרגום כי בר חכים
 הוא רמז להג"ל שמעלי עד החכמי וזהו אם אין
 חני לי מי לי רמז חני היא השכינה נקרא חני
 והכמי נקרא אין וזהו אם אין חני כו ר"ל כשמעלה
 השכינה עד חכמי אזי יולא מהם שם מי שהוא
 רחמים גדולים וזהו חני ה' אשר הולאתי אתכם
 מארץ מצרים ר"ל ע"י היחוד השכיני למעלי הולאתי
 את ישראל להיות לכם לחלקים ר"ל שיהי שם חלקים
 צידכם והבן ועשה לו כמות פסים פי הש"ת
 עושה לו לבושין קדישין מלובן העליון לעוה"ב והבן
או יאמר ויבא יוסף את דבתם כו דהנה כתיב
 ששת ימים תלקטוהו וציום השביעי
 שבת לא יהיה בו ר"ל דהנה נריך האדם לעבוד
 הצורא ציה בירא וצאהבה כל ששת ימי החול
 דהיינו שיראה את שפלות עצמו ורוממות אל י"ת
 וע"ז הוא מעלה ניצולות הקדושות שפלו לחיזונים
 וזהו ששת ימים תלקטוהו רמז ללקט הג"ק כל ששת
 ימי החול ואז ציום השביעי שבת לא יהיה בו
 ר"ל ממילא כשיגיע יום השבת נופלים כל הקליפות
 החיזונים לנוקצא דתהומא רבא ולא יהי להם שום
 אחיזה בהקדושה וזה שאמר הכתוב שבו איש תחתיו
 כו דהיינו ציום השבת שהחיזונים נפלו למטה והם
 מתחת לאדם נריכים אתם לישב עליהם לכבוש אותם
 שלא יתן להם להרים ראש כלל מעתה על השבוע
 הבא ואמר הכתוב בכל זאת חינו יולא ידי חובתו
 רק נריך האדם לעלות למדרגה יתירה מזו דהיינו
 אל ילא איש ממקומו ולמדו חז"ל מכאן לתחום שבת
 חלפים אמה דהנה השכינה נקראת מקום וזהו
 כל הקובץ מקום לתפלתו ר"ל עם תפלתו הוא מעלה
 את השכיני תתא לקובצה לשכינתא עילאה וזהו
 כשהלדיק עולה למקום העליון אזי המלאכים שואלים
 מה פעל אל וזהו אי מקום כבודו ולזה ליה
 הכתוב אל ילא איש ממקומו דהנה כל ימי החול
 העולמות הם מטי ולא מטי וכמו כן הלדיק מוכרח
 להיות כל ימי השבוע כבוד מטי ולא מטי שגריך

ללאת ממדרגת אהבה ליראה ומירא להאבי אצל
 ציום השבת קודש שהעולמות יש להם עלי כמו קודם
 החטא שהוא עולם התיקון ולריך הלדיק ג"כ להיות
 במדרגה זאת שלא ילא ממקומו העליון וזהו עולת
 שבת בשבתו על עולת התמיד: שהעולה של חול היא
 כבוד מטי ולא מטי כ"ל דהיינו עולה ויורד אצל
 עולת שבת הוא בשבתו למעלי ולא מטי כלל: זה
 שרמזו חז"ל שלמדו מפסוק אל ילא כו צי חלפים
 אמה רמז לצי חלפים דהיינו חלק חכמה חלק צינה
 דחכמה נקרא אין וזהו אם אין חני כו ר"ל כשהלדיק
 עולה למדרגת חכמי נקרא חני פי אז אין נריך לירד
 להיות מוכנע ושפל כאין ונקרא חני כאדם האומר
 חני הוא ע"ד חני ואפסי כו ואני הם אמותיו אין
 חתוין דדין כחתוין דדין ואמר אם אין חני שחני
 הוא כאין דהיינו במדרגת חכמה מי לי פי אז תקנתי
 כל נורכי את העולם הנקרא מי שהוא נעולם צינה
 ששם נמתקים כל הדינים צשורשם ולא ישלוב שום
 דין בעולם וזהו אם חני כאן הכל כאן ר"ל אם חני
 במדרגת חני הכל כאן ר"ל אזי מתוקן מדרגת הכל
 שהוא לדיק יסוד עולם ואין כה להדינים לשלוב צוה
 העולם וזהו שויתי די לנגדי תמיד פי מה שתקנתי
 את השם הוי"ו צ"ה למעלי ע"ז גרמתי שגם צוה
 העולם יהי תמיד רחמים גמורים וזהו לנגדי רמז
 לזה העולם שהוא לפני לנגדי וזהו חלק חכמה חלק
 צינה פירושו מוצן ממילא כשהלדיק הוא במקומו
 העליון כ"ל שעלה למעלי למדרגת חכמי אזי מתוקן
 החליף צינה כל נורכו ואין שום פגע: וזהו שאמר
 חז"ל היוצא חון לתחום יש לו ד' אמות לכל רוח
 ר"ל אם עולה במדרגתו עוד למעלי ממדרגת חכמה
 שהיא סוד מוסף יש לו ד' אמות של הלכה לכל רוח
 פי שגם הרוח נפון שהוא צלי מצינה כדאיתא הע"ס
 הוא פועל ג"כ מה שאמר הכתוב ואת הלפזי ארחיק
 מכס שאז יעבור רוח הטומאה מן הארץ ואין לורך
 לרוח נפון שיהא פרוץ צלי מצינה וזהו ויבא יוסף
 את דבתם רעה אל אביהם פי הלדיק הזה הנקרא
 יוסף רמז שהוא במדרגה גדולה הג"ל אזי מצינו כל
 המעשים המקולקלים אל אביהם שצטמים ששם הכל
 בטל ומבוטל ואין ממש וישראל אהב את יוסף כו
 הקב"ה נקרא ישראל כמו שנאמר לעיל עיקר אהבתו
 הוא להלדיק שעולה למדרגת מוסף וזה שאמר רחל
 אסף אלהים את חרפתי ותקרא שמו: ולכאורה הי'
 לה לקרותו אסף כמו שאמר אסף חלקים אך הרמז
 הוא להג"ל דהיינו אסף חלקים את כל החרפות
 והשפלות ונתבטל הכל ותקרא שמו יוסף רמז ע"י
 השורש המדרגי שהיא מדרגת מוסף כ"ל זה שפירש"י
 ז"ל ביקש יעקב לישב בשלום דהיינו שהי' במדרגה

= NOTHINGNESS - אפ"י - Because can only attack someone who is something.

לעבודת הבורא ב"ה ויעמוד זכותם לישראל בגלות
 המר הזה. חס פי ג"כ יוסף בן שבט עשרה שנה
 היה רועה את אחיו בזמן ר"ל שגם הוא במדרגה זאת.
אעפ"כ והוא נער את בני בלסה פי' אעפ"כ הי' שפל
בעיניו יותר מבני בלסה שהם בני השפחות ויעקב
 חזינו ע"ה הי' ג"כ כוונתו בעבודת הלאל כך שנאמר
 וישת פני הלאל אל עקוד כי ישראל נקראין לאל כנ"ל
 כדכתיב לאל מרעיתו אדם אתם ואתם שאפרו של יחזק
 לבור ע"ג המוצא לזכרון תמיד עקידת יחזק ולזה
 אמר וישת פני הלאל אל עקוד דהיינו שיגין תמיד
 עליהם עקידת יחזק וגם כוונתו שבד ארבע עשרה
 שנה עבור נשיו לאה ורחל לתקן הארבע עשרה שנה
 שראה פרעה בחלום שני שובע ורעב שהיו ירוזין
 ע"י יוסף ולא ע"י פרעה שהיה דרך הקדושה ולא
 שיבא ח"ו השפע דרך הקליפה שפרעה אפויות
 העורף. וידוע דלאה ורחל הם שני עלמות עלמא
 דאתכסיא ועלמא דאתגלי' מטעם זה הי' אריכה
 לאה לבא אליו באתכסי' ולא ידע שהיא לאה ובשביל
 זה הי' רוב השכנים מלאה לפי שכל השפעות באים
 מעלמא דאתכסי'. לזה הי' לה ששה בנים כנגד
 ששה קלוות. וכן אחת כידוע: ופרעה ג"כ ראה
 עלמא דאתכסיא ועלמא דאתגליא שאלו הפרות הנבלעות
 הם כנגד עלמא דאתכסיא ופרות השניים הם כנגד
עלמא דאתגליא ומה שפרעה ראה עוד ארבע עשרה
 שבנים יכול להיות שרחה כנגד ק"ח עיתים שאמר
 שלמה המע"ה בספר קהלת שהם י"ד וי"ד י"ד ימין
 וי"ד שמאל זה לעומת זה יד ימין בקדושה יד שמאל
 בקליפ' ופרעה באמת ראה שהיה יוסף הנדיק לה
 ראה בזה שהי' לפרעה ח"ו בקדושה חיה אחיה
 ובשביל זה אמר לו ועל השנות החלום פעמים כי
 ממחר חלקים לעשותו ולא כמו שאתה סובר שיש
 לך ג"כ אחי' בקדושה ולא היא אלא שאין לך רק
 ביד שמאל שאתה פרעה אפויות העורף והס ס"א ואין
 לך אחי' בקדושה כלל: ועוד ל"ל מה שפתרו החרטומים
 לפרעה שבע בנים אתה מוליד כו' ולא נכנסו הדברים
 באונו: גם זה אמת שהראה לו בני ומוזוי דהיינו מה
 שפתרו החרטומים הוא בני. ומה שפתר לו יוסף הנדיק
 הוא על מוזוי. והשלישי שהוא ח"י לא הראה לו: זה
 נטל יוסף ואמר לאחיו למחיה שלחני חלקים לפיכס פי'
 דהיינו ח"י. ויעקב אע"ה ראה בראייתו הזכה שיש
 במזרים השלש אלה היינו בני ח"י ומוזוי. ואמר לבניו
 שובו שברו לנו מעט אוכל דהוא מוזוי. ונחיה הוא
 חיים. ולא נמות הוא בני כמו שאמר חז"ל מי שאין
 לו בנים חשב כמת. ור"ל באומר שובו שברו לנו
 ר"ל לנו יהי שלשה הדברים האלה הנ"ל ולא להם שלא
 יהי למזרים בשלש דברים כלל. ויוסף לא היה כוונתו

זו שפס כל הדינים תחתיו ור"ל ליבז בשלום קפן
 עליו רוגזו של יוסף פי' ע"ד שאמרו הפי' ויחלוס
 יוסף חלוס ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנוא אותו:
 י"ל שכוונת אחי יוסף הנדיקים הי' לעזבת יוסף
 כששמעו שאמר חלוס חלמתי ואותיות חלם הוא
 אותיות מחל והבינו שיעלה לגדולה כדאיתא אין
 אדם עולה לגדולה אלא מוחלין לו כל עונותיו:
 ולכן ויוסיפו עוד שנוא אותו למען עי"ז יתחזק יותר
 לעלות למדרג' גדולה: והוא ג"כ קפן עליו רוגזו
 של יוסף ר"ל בכדי שיעלה למדרג' גדולה שהוא
 מדרגת מוסף והוא ישראל אהב את יוסף עיין לעיל
 חסו בונה שמים עליותיו רמו לנדיקים בני עלי'
 שע"י מעשיהם הם בונים שמים חדשים: פועלים
 ואגודתו על ארץ ר"ל כל האגודות שהם על הארץ
 יסדה ר"ל הוא מייסד אותם ברחמים מאין פגע
 והכל רחמים גמורים והבן *
ויאמרו המלך תמלך עלינו אם משול תמשול
 בנו ע"ד הנ"ל שיוסף הי' מעלה את
 מדת מלכות כנ"ל. זה היה תשוקתם ג"כ וכיוונו
 בדבריהם להעלות השכינה ע"י ואמרו המלך תמלך
 ר"ל הי' מלך כו' רמו לה"א אחרונה שהיא מדת
 מלכות מלך תמלך עליו להעלות למעלה * אם
 משול תמשל בנו דהנה הנדיק כשרוה לפעול חיה
 דבר ארץ להמשיך את הדבר הנדיק ע"פ משל
 וכוונתו שע"פ המשל יתוקן הגמשל שהוא הדבר
 הנודק לו והוא שאמרו אם משול תמשול כו'. והוא
 שלאמר בשלמה המלך ע"ה ויהי לו שלשת חלפים
 משל. פי' שלשת חלפי' דהיינו ג' חלפין שע"י
 הני חלפין של שם אה"י יתוקן כל דבר הנודק *
 ותיקן שלמה המלך ע"פ המשל את החלפין הנ"ל
 ויהי שירו חמשה חלפין רמו אחר שבא אל מדרגה
 גדולה להודות ולשורר להש"י בשירות ותשבחות
 עי"ז פעל להעלות את השכינה היא ה"א אחרונה
 עד חכמה שהיא רמו חלק שהוא פלא חכמה והבן:
וילכו לרעות את לאן אביהם כו' פירש"י ז"ל
 נקוד על את ללמדך שלא הלכו אלא לרעות
 את עלמן. ודבר תמוה מאוד לומר על קידושי
 עליון שבטי יה אשר בליים אלו חיים וקימים בגלות
 המר הזה: ונרא' שפסי' הוא כך מפני שכוונת
 השבטים לא הי' רק תמיד על ישראל לתקן להם
 קיום בגלות המר והנמחר שבזכותם נח"י בגוים:
 וידוע שלא נקראו ישראל וע"ז נאמר וילכו לרעות
 את לאן אביהם דהיינו ישראל שהלכו לרעות וליתן
 דעתם עליהם אך שהי' להם קיום * ע"ז אמרו
 מה פעולה עשאו להדבר הזה שהלכו לרעות את
 עלמם ר"ל לתקן את נפשם שהיו כולם כדורים

NEED
 because
 I can't
 POSITIVE
 from
 all
 FORGIVE
 + LET GO
 MOVE ON
 forward

רק

* IF WANT TO MOVE ON WITH LIFE - MUST FORGIVE OTHERS - DIVORCE via FORGIVENESS
 * I WANT TO MOVE ON => MUST FORGIVE the person who hurt you.
 + THANK THEM

והוא אמר להם בזאת תבחינו חי פרעה אם כו
 כי מרגלים אתם פי' אמר להם שפי' השכינה הנקרא
 זאת תבחנו פי' תבואו לבחינה זו חי פרעה שתקחו
 את חיות מפרעה הם הקליפות כי מרגלים אתם
 ותשפיעו בכחכם לישראל ויאסוף אותם אל המשמר
 שלשת ימים פי' להיות שמאן למדו שישראל אינם
שרויי צרה יותר מנ' ימים וזה ג"כ היה כוונתם
 בעלמו צוה הפעולה שאסף את אחיו במשמר ג'
 ימים לפעול זאת בפעולתו הקדושה שתמיד לא יסיפו
 לישראל צעת צרה יותר מנ' ימים וכן דרך הלדיקים
 שעושים עובדות ופעולות ומחשבין בחותן העובדות
 כוונות גדולות ופועלין במעשיהן טובה לדור דורים והצדק
וידברו שאמרו לו שנים עשר וכו' הקטן את אבינו
 כו' ג"כ על הדרך הי"ל שהשיבו על מה
 שאמר שיראו להשיגה על פרנסת ישראל הרמוז
 בחיבת מרגלים שפי' של הרגלים כ"ל לזה אמרו
 לו אנחנו הולכין במדרגות גדולות כי כוונתנו לתקן
 הי"ב גבולי אלכסון ומחשבותינו קשורה בשמות קדושים
 עליונים והקטן היום את אבינו רמוז למלך המשיח
 הוא דוד הקטן שהוא יושב בעולם העליון הנקרא
קן נפור כמבואר בזוהר והוא השיב להם אם
 תלאו מזה כ"א בבוא אחיכם הקטן הנה פי' לא
 תלאו מזה המדרגה של מרגלים פי' לחשוב תמיד
 עבור ההשפעה בתחתונים עד ביאת המשיח במהר'
 בימינו ואז לא תלוצכו לחשוב זה ואז תלאו מזה
 המדרגה אל מה שלמעלה דהיינו לחשוב בעולמות
 עליונים ובשמות הקדושים כ"ל והצד :

או יאמר ויהי מקץ שנתים ימים כו' לכאורה
 היה לו לכתוב מקץ שתי שנים ונראה
 לפרש ע"ד הרמז דהנה הלדיק לריך לעבוד תמיד
 להשי"ת צ"ה ולקשר הגשמיות ברוחניות דהיינו בכל
 דבר שעושה הן אכיל' ושת' והן כל דבר גשמי
 לריך להיות כוונתו למעלה בעולמות העליונים בזכות
 יחודים עליונים : וגם למטה לריך להיות אכילתו
 בקדוש' : ונמלא היא עבוד' כפולה למטה ולמעלה :
 וכן לריך להתנהג כל הימים ואז יקרא היום יום'
 ואם לא אין היום קרוי יום שאין זה יומו' והוא
 שאמר באברהם ואברהם זקן צא בימים ר"ל
 בימים שהי' מתנהג בקדוש' צא אל קדוש' גמור'
 למדרגת זקן זה קנה שנתים : והוא יהי מקץ
 שנתים ימים שנתים פירושו כפול ור"ל אחר שיגיע
 הלדיק למדרגה זאת שיבא אל סוף התקון עבודתו
 של הימים שהיא עבודה כפול' כ"ל ויהי גמור
 בקדוש' ובמדרג' זאת אזי יזכה עוד למדרגה יתיר'
 דהיינו ופרעה חולם פרעה לשון גילוי כמו ופרע
 ראש האשה דהיינו שנתגל' לו השגה עליוני שיוכל
 להשיג

ופרעה חולם פרעה הוא אמותיו עורף רמוז על הגוף
 הוא המעלה לו ההרהור שהוא שאין בו ממש כמו
 החלומות הוא ידברו והי' עומי על היאור היאור פי'
 כמו אור היינו שמחשבתו הוא שכבר עומד על האור
 אבל בחמת לריך התאמנות גדול בשני בחיני ה"ל
 בלי הפסק : והנה מן היאור עולות שבע פרות כו' יש
 לומר דהכתוב מרמוז על דברים גדולים היות שיוסף
 ג"כ ראה ב' חלומות חלום א' של תבואה והנה אנחנו
 כו' וחלום של שמש וירח ולהיות שיוסף הוא מדריגה
 היסוד שהוא הלדיק אשר רלונו וחפנו תמיד להשפיע
 לישראל כל טוב הראוי להם כרלונו והחלום הראשון של
 תבואה לרמוז על הפרנסה שהלדיק לריך להמשיך לישראל
 רחמים שהי' פרנסתם מזומנות להם בריוה ואח"כ
 ראה מה שהלדיק פועל בצדקו בעולמות העליוני'
המרומזים בשמש וירח ואחד עשר כוכבים ובכאן ג"כ
 פרעה ראה ב' חלומות אלו על אותן רמזים ולהיות
 שאומות היה להם ניקה מן הפרים שהיו ישראל מקריבין
 אלא שפרעה היה מלך הנוקבא ולכך ראה בדמותו
 פרות וידוע ששבע הוא רמוז לשבעה ימי הבנין ושבע
 פרות בריות וטובות רמוז לאומות היושבים שלים
 ושקטים ושבע פרות דלות ורעות תאר רמוז על ישראל
 הדויים וסחופים בגלות המר ותבלענה הפרות רעות
 המראה כו' את הבריות והמלאות רמוז שיכלו ישראל
 את האומות מרוב קדושתם ומפרש הכתוב מהיכן באו
 לזה שיכלו את האומות ולזה אמר ותבאנה אל קרבנה
 ולא נודע כי באו אל קרבנה פי' היות שנטע ה' הטוב
 ברחמיו בקרב הלדיקים בתוך לבם שבער בקרבם אש
 היראה והדבקות ומונע ומכוסה צהם הדבר והם
 כמשתגעים בפני העולם אשר לא יודעים מזה וכפי
 אשר אמרתי פי' בימים הקדמונים ע"פ מה רב טובך כו'
 נגד בני אדם ג"כ כפירוש ה"ל שנלפון בלב הלדיקים רב
 טוב האהבה והיראה והתלהבות וזהו נגד ב"א היינו
 שהוא התנגדות לאותן ב"א יושבי חשך אשר אין יודעים
 מרוב טוב היראה והשק האהבה של בוראנו י"ת ויתעל'
 וזהו שומר ותבאנה כו' פי' שצא לתוכם דבר טוב
 ולא נודע כי באו אל קרבנה פי' דבר שאין יודעים
 בו רוב הטוב והם יראה והאהבה ודבקות שלם :
 וחלום ב' היו שכלו רמוז על הפרנסה שלריך הלדיק
 להשפיע לישראל בצדקתו והוא ג"כ על הדרך הי"ל
 ותבלענה פי' שישראל בולעים את כל חפץ טוב האומות
 כי הכל לא נברא אלא בשביל ישראל וזה ג"כ מה
 שאמר יוסף לאחיו מרגלים אתם פי' שרף שיכניסו
 עלמם במדרגת רגלים והוא לחשוב נומיד לורך פרנסות
 ישראל והם אמרו כנים אנחנו והתרגום פי' כוונין
 אנחנו פי' אנחנו רוצין לילך במדרגות גדולות
 בעולמות עליונים ובכוונות גדולות ביחודים תמיד

3days
or 3years
PATIENT

פתיחה

2days
concentrate
&
RECONNECT

7days
NADAV

וריעות ואחו' זה לה' ב'אחו' לי אחוה ואמר הכתוב ולעומת זה יש ג"כ בני אדם וה'י שבע פרות אחרו' כו' רמו שיש רשעים אשר מעשיה' כמעש' לדיק' לפי ראות עיני אדם' ושבע תועבו' בלבם' וזהו פרות אחרות פירות אחרים מעשה רשע עולות אחריון שעולים אס' אחריוס רמו למעש' קליפות: מן האור ר"ל מן האור של תורה עושים ח"ו מעשה קליפות אס' מעמאים עלמס ח"ו בעבירות' ואמר הכתוב רעות מראה פי' הגס שהס עושים עלמס כלדיקים לעיני בני אדם אעפ"כ יודע תוכן לבסם לבני אדם והכרת פניהם ענתה בס' שהשי"ת נותן לב' להבין את מעשיהם הרעים: וזהו רעות מראה ודקות בשר שקלקלו את הבשר ככ"ל וזהו שאמר יוסף והיה האוכל לפקדון רמו שגריך להר מאוד מאוד מאוד בכל עיני הגשמיות שהיו בקדושה לקשר גשמיות ברוחניות ככ"ל כדי שעי"ז מה שיפקוד ויגזר אומר כן יקום שהלדיק גזר והשי"ת מקיים' וגם לאמר שס ותעש הארץ לקמלים רמו שגריך האדם להזר מאוד ממדות קמלנות וכילית כמו דחיתא בספר השר לרבינו תס אס' יהיה אדם כילי היינו קמנן' אין זאת המדה הרעה לבדה זו' רק אחרת מלבד אלה וזאת עלתה על כולנה וסוף דבריו ע"כ אי אפשר לכילי להיות עוצר ה' עיין שם דבריו המתוקים האמיתים באורך: וזהו ותעש הארץ כו' דהיינו יוסף היה מתקן את הארץ בשבע שני שבע את מדות הקמלנות שבהם וזהו לקמלים כי אין לך אדם כמלט ממדה זאת אס' לא כולו יש בו מקלמו ויש אשר בהס אפס קלת קלמו דבר מהקמלנות ולריך האדם להסיר עלמנו ממדה זאת*

או יאמר ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלס כו' וכל לומר שהתורה קדושה רמזה על גלות המר הזה אשר עומדים עלינו לבלותינו והקב"ה מזילנו מידם' והוא ע"פ הכתוב יחיינו מיומים זיוס השלישי יקימנו וגמיה לפניו דהיינו שהשי"ת יחיינו מיומים משני חורבנים: וזיוס השלישי היינו בבנין בית המקדש האחרון שיבנה במהרה דימיו יקימנו וגמיה לפניו' וזהו מקץ שנתים ימים ר"ל בסוף השנתים ימים דהיינו הגלות המר הזה' ופרעה חולס: דכל מלך המחדש גזירות נקרה בשם פרעה: אבל הקב"ה מזילנו מידם וכל גזירותיו בטלין ואינן רק כחלוס' וזהו ופרעה חולס' והנה מן היאור עולות שבע פרות כו' דהנה האבות היו רועים תמיד לתקן את שבע מדרגות העליונים להעלות את השכינה דהיא באר שבע: ולריך כל לדיק לייך בדרכי אבות הראשונים וזהו כי שבע יפול לדיק וקס פי' כל מגמתו של הלדיק הוא לתקן את שבע המדרגות וקס וזהו הוא קומיה שלימה' יפול הוא לשון שוכן כמי"ס מי גר אתך עלך

להשיג השגות גדולות ועולמות עליונים' ולה רמו חלוס דחלוס הוא א' מששים בנבוא' והיא השגה מעולמות העליונים א' מקי' ודבר הכתוב זהוה מחמת שבעת השנים תסור מן האדם כל החושים המעכבים אותו להשיג השגות עליונים ולכן אמר הכתוב שנתגל' לו החלוס אבל באמת הלדיק המופרש ומובדל מעיני עוה"ז ואין חושוו בעיני עוה"ז אפי' יוכל להשיג תמיד השגת עליונים בין ער בין ישן' והנה עומד על היאור פי' הלדיק הזה עמידתו תמיד אלל אורות העליונים' היאור הוא לשון אור שאין אלו יכולים לכנות את העולמות העליונים רק בשם אור כדי לשבר את החוץ בדבר החשוב להשגותיו היא האור שהוא יותר דבר חשוב אלליו והי"ד של יאור הוא רמו לעולמות העליונים שנבראו ביו"ד כמשה"כ כי ב"ה ד' נור עולמים עוה"ז נברא בה"א ועוה"ב נברא ביו"ד: והנה מן היאור עולות שבע פרות פרות הוא לשון פירות שהלדיק עושה פירות ומנות ומרמו הכתוב שיש כמה גוויי לדיקים שאין אחד דומה לחבירו שכל אחד יש לו אחיה בפני עלמו בעולם א' משבעה מדרגות העליונים' העוסק במשנה לשמה אחיזתו בעולם המיוחד למשנה' והעוסק בתלמוד נאחו בעולם המיוחד לתלמוד וכן כל אחד ואחד לפי דרכו ועיניו בלימודו באי' אופן יהי לימודו כן הוא אחיזתו בעולם א' מו' מדרגות' וכן כל דבר אשר יעשה לשמי' יש לו אחיה בעולם באיזה מדרגה עליוני' השיך לאותו דבר: יפות מראה ובריאות בשר רמו יפות מראה לדיקים אשר אור פניהם תאיר לעיני כל אדם חכמת אדם תאיר פניו ובריאות בשר רמו גם אס' אינו למדן רק שהוא מתנהג עלמו ביושר לפי יכולתו ושומר את בשרו שיהי' בריא שלא יתקלקל ע"י עונותיו ח"ו בפרט שומר הברית הקדוש שהיא השיקר גם זה אחיזתו באחד ממדרגות העליונים וזהו שרמו חז"ל אשר קטן יש באדם רעב שבע' יש לומר הפי' רעב כמשה"כ לא רעב ללחם כ"א לשמוע דבר ה' והיינו גם אס' הוא רעב שאינו כ"כ למדן שיוכל לעסוק בתורה תמיד אעפ"כ יכול להיות שבע אס' שומר את האצל שהוא ברית המעור וברית הלשון והעינים מהסתכל בנשים' שבע רעב רמו הסיפוך מזה אס' אינו שומר הברית ומטמא עלמו ח"ו בניאופים ועומאות שונות בהסתכלות בנשים' ושאר דברים כדומה אשר על ידיהם יטמא את בשרו ברית הקודש מה זה מועיל אס' הוא שבע בתור' אעפ"כ הוא רעב ממני' כי יבלעו הקליפות ח"ו ולריך האדם להתאמן מאוד ולשמור את נפשו ע"י בשרו שלא יטמא את בשרו ככ"ל יהיה יפות מראה ובריאות בשר מזדיקים הנאחזים בא' מו' מדרגות עליונים' ותרענה באחו רמו שהלדיקים יש להם אהבי

SLEEP
DISORDER
from
אורות
of
אדם

Healthy

הוא הדבר כו' ה"ל למכתב אחר הנה שבע שנים
 באות שבע גדול כו' ונרא' לפרש דהנה באות ידע
 האדם אם הולך בדרך האמת בעבודתו ית"ש בראותו
 שאין תפלתו ודבוריו חוזרין ריקם וכל דבר אשר הוא
 עושה ד' מזליה בידו: והוא דואג ומנטער תמיד על
 גלות השכיני' וכללות ישראל והוא הפי' הדריכני באמתך
 ולמדני ר"ל למדני דהיינו שאדע שכן הוא שאני הולך
 בדרך האמת ע"י שארא' כי אתה אלוקי ישעי וגם
 אותך קוויתי כל היום פי' אותך דייקא היינו גלות
 השכיני' לקוות עלי' כל היום תמיד באות אדע שאני
 הולך בדרך אמת: נמלא הדיק האמיתי גורם טובות
 לעולם וכן להיפך אדם רע יכול להמשיך רעות: וי"ש
 אשר כו' הגיד לפרעה ר"ל דברי רעים וקשים בגדים
 זה שיך לפרעה הגיד לשון גדים: דהיינו שבע שבלים
 הרקות יהיו שבע שני הרעב: הוא הדבר כו' מיעוט
 הוא ר"ל זה לבד אשר האלקים עושה הראה את
 פרעה: אבל הטובות בלתי אפשרי שיבא ע"י אדם
 רע: ולכן בשבלים הרקות אמר לו יהי שני הרעב
 והוא הדבר כו' אבל בשבלים הטובות לא אמר
 לו יהי שני השבע רק אמר הנה שבע שנים באות
 שבע גדול אבל לא על ידך כ"א על ידי *

HIGHER PURPOSE

או יאמר הדריכני באמתך כו' ר"ל שדוד המלך
 ע"ה ה' מתפלל על עצמו לכל יתגאה
 לבו בעבודתו ית"ש שיתן לו הש"ת לב להבין שהכל
 הוא מאתו יתברך שהוא ברחמינו עוזר לו ליתך בדרך
 האמת והוא הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלוקי
 ישעי שאותך קוויתי כו'ל

EVERYTHING FROM'S

ויזכור יוסף את החלומות אשר חלם כו' ויאמר
 להם מרגלים כו' לכאורה אינו מדוייק וכי
 בשביל שזכר את החלומות יאמר להם מרגלים אתם
 וכי מה ענין ושייכות זה לזה: ונראה דהנה השי"ת
 נתן להדיק מחי' שהדיק יתן חיות לכל העולמות
 בכה חלק אלוקי ממעל שיש בו: והוא אתה ד' לבדך
 כו' ואתה מחי' את כולם דלכאורה ה"ל לומר ומחי'
 את כולם שהרי קחי אלעזר: אך נראה שזה קאי
 ג"כ על הדיק כלומר הדיק נקרא ואתה שהוא חלק
 ממך זה הוא וי"ו הפעולה ור"ל שהדיק בכה חלק
 אלוקים מחי' את כל העולמות ועי"ז לבא השמים
 לך משתחיים פי' כיון שהוא נתן חיות ושפע לעולמות
 העליונים עי"ז גם הם משפיעים אליו לעוה"ז
 השפעות הגשמיים והוא לך משתחיים הוא לי הכניעה
 שהם מכניעים עצמם להשפיע לעולם: וידוע דיוסף
 ה' במדרגת דיק ונתן חיות ושפע לעולמות העליונים
 ולכן חלם לו שהשמש והירח ואתה עשר כוכבים רמו
 לעולמות העליונים משתחיים לו להשפיע אליו לעוה"ז
 כו'ל

עליך יפול זהו והנה שבע פרות עולות הוא רמו
 לשבעה מדרגות בתיקון השכינה שהדיק לריך לתקן
 ותרעה באחו פי' ועיקר הוא האחוה דהיינו אחדות
 עי"ז יוכל לתקן כו'ל * והני שבע פרות אחרות
 עולות אחריו: הנה התורה הקדושה מרמז את
 הדיק שריך להשתמר מאוד לכל יפול חלילה באיזה
 שפלות דבהקליפה יש ג"כ ז' מדרגות והיא תמיד
 עומדות מאחוריו של אדם להכשילו חלילה: והוא
 עולות אחריו לטרוף הקדוש ה"ז † והוא ותאכלנה
 הפרות הרעות כו' ר"ל שלפעמים ח"ו טורפים
 הקדושה מאדם: ולא נודע כי באו אל קרבנה *
 ר"ל ואינו מרגיש כלל לדעת זאת שנטרף חלילה אל
 הקליפות ע"כ לריך הדיק לומר מאוד: וארא בחלומי
 והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד רמו אל הפרנסה
 והמשא ומתן של אדם לריך להיות ג"כ בקנה אחד
 דהיינו באחדות ולריך גם כן שימור גדול לכל יכשל
 ח"ו כו'ל לכן לריך האדם בכל מעשיו להזהר ולהשמר
 לכל יפסוק מהקדושה וק"ל:

ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתור
 אותו: ויען יוסף: נקדים לפרש בחלומות
 של שר המשקים כתוב איש כפתרון חלומי חלמו:
 ואח"כ כתוב איש בחלומי פתר ולריך להבין שינוי
 הלשון דהוי ל"י למכתב ג"כ ויפתר לנו איש כפתרון
 חלומי: ונראה לפרש דהני כשהדיק רוא' להמשיך
 חיזה שפע על אדם פרנסה או השפעה אחרת הדיק
 לאדם לאיזה דבר רחמים: אזי מקשר נפש אותו
 אדם בנפשו ומוילך הדברים שריך לו אל העולם
 המיוחד לאותו הדבר וי"ש שר המשקים איש כפתרון
 חלומי כלומר שחלום שלנו היה כפתרון דהיינו דברים
 פשוטים ולא סתומים ואין לריך לפתרון אך יוסף ה'
 יודע השרש העליון של החלום והי' מעלי' הדברים
 לשורשו לפתורו כפי רצונו כאשר הי' לריך שאת שר
 האופים יתלוהו ואת שר המשקים ישיבו על כו'
 כדאיתא במדרש ח"ש פרעה שמעתי כו' לאמר
 תשמע חלום כו' פי' שאתה משמיע הדברים למעלי'
 לשורשו כו'ל ויען יוסף כו' בלעדי כלומר שאני
 רואה לקשר נפש הרעב בנפשי כו'ל אך בלעדי
 אלקים יענה כו' והבין:

ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה כו' את אשר
 אלקים עושה הגיד לפרעה: שבע פרות
 הטובות כו' ושבע שבלים הרקות כו' הוא הדבר
 אשר דברתי כו' אשר האלהים עושה הראה את פרעה:
 ויש לדקדק מפני מה בשבע שבלים הרעות אמר יוסף
 לפרעה יהיו שבע שני רעב ובשבע שבלים הטובות לא
 אמר יהי שני השבע: ועוד הוא הדבר כו' הוא
 מיותר כי כבר אמר לו אשר כו' הגיד לפרעה: ועוד

אלימלך

וישב

נועם

כתשוב' ומתחרטים ומתוודים על חטאותיהם ומבקשים על נפשם מאת הכורא יתעלה וזהו ויראו האנשים ר"ל אנשים כשרים מתייראים תמיד בחושבם כי הובאו בית יוסף פי' שמא הגיע היום וזמן לבא אל עולם העליון הנקרא יוסף: ויאמרו על דבר הכסף השב בחמתחתינו פי' על דבר כל התאווי' הגשמי' אשר נכסוף נכספנו צעוה"ז להשיב הכל אל החומר למלאות הכרס במאכלים יתרים: אהנו מוצאים להתגולל פי' נהיה מוכרחים לבא בגלגול ח"ו: ולהתנפל עלינו ר"ל משום שאפשר שיש בני אדם שאינם מתייראים מהגלגול שיגלגלו בצומרם שגם העוה"ז טוב לפניהם: לזה חמר ולהתנפל עלינו ר"ל אכל מי יודע אם יהיה הגלגול לטובה: אולי יהיה הגלגול בנפילה דהיינו שיהי' שפיל וצוי בגלגול צעיות דוחק ובשפלות גדול ונהיה מוכרחים להתגלגל לגלגול בחר גלגול עד שיזדקך הגוף והחומר ג"כ לעבודת הכורא וזהו ולקחת אותנו לעבדים ואת חמורינו ר"ל שיקח גם מהגוף והחומר להיות עבד לחמן הכורא צ"ה שזה הוא הכרה וסופו של אדם ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף ר"ל אחר שמעלים על לבם וזכרונו את כל היג'ל אזי הם מתחילים להתוודות על עונותיהם וקלקוליהם ומתפללים אל הכורא יתעלה וזהו ויגשו הגשה לתפילה אל האיש זה הקב"ה הנקרא איש ה' איש מלחמה: אשר על בית יוסף שהוא למעלי' מכל העולמות: וידברו אליו פתח הבית ר"ל צעוד שהם בזה העולם שהוא פתח אל הבית בית מנוחתם לעולמים: ויאמר צי אדוני ירד ירדנו בתחילה לשבור אוכל ר"ל שהם מתוודים רצ"ש"ע בחמת שירדנו לעוה"ז למען הכווי' שנשבר האוכל דהיינו תאוות הגשמיות והתענוג' ומאכלים יתרים: כחומר ומשציעין אותו הוי' לדיק ואל תהי' רשע וקבלנו עלינו את השבועה: והיה כי באנו אל המלון ר"ל העוה"ז שאינו אלא בית מלון ללון ונפתח את אמתחתינו ר"ל הכרס והבטן והנה הכסף איש צפי אמתחתו ר"ל היה כל תאוותינו צביל החומר: ונשכ אותו בידיו פי' ועתה נשוב בתשוב' בכל כחיו וכסף אחר הורדנו לשבור אוכל ר"ל ונתחוק שיהיה לנו תאוות אחרים תאוות קדושות: לח ידענו מי שם כספיו בחמתחתינו פי' גם אותם התאוות שהי' לנו היה כלל בלא ידיעה אלא מחמת היל"ר הוא גרם לנו כל זאת ואחרי שצוינו נחמנו והלילינו וכפר לנו על כל חטאותינו חמן*

ויאמר כי כספכם בא אלי' וקשה אך נכתב בתורה דבר שאינו שהרי לא בא הכסף שלהם אליו: ונראה דהנה ידוע שיוסף ליקט כל הכסף כמש"ה וילקט יוסף את כל הכסף כו' וכונתו היה ללקטם צביל ישראל כדאיתא בגמרא

כ"ל ע"י שהוא נתן להם חיות ולכן כתיב ויזכור יוסף את העולמות כו' שאחד עשר כוכבים משתחווים לו: דהיינו שזכר שהם לריכין להשפיע אליו שהם רומנים לאחד עשר כוכבים והם משפיעים אליו מעילה לתת: ולכן אמר מרגלים אתם מלשון רגלים שאתם לריכין להשפיע לרגלים דהיינו העוה"ז נקרא רגלים ע"ד ש"ה הארץ הדוס רגלי' ויאמר להם ערות הארץ באתם לראות פי' שאתם באתם לראות לורך הגשמיות הנקרא ערות הארץ. כדי להשפיע להם וזהו טוב ה' לכל כו' פי' טוב ה' הוא החלק אלפי' שיש להלדיק: הוא לכל הוא לכל העולם שעי' נשפעים העולמות העליונים ע"י התערותא דלתתא ומין' ועי"ז נעשין מ"ד להשפיע לעולם העשיי': ורחמיו על כל מעשיו פי' זה הרחמים של הכורא צ"ה כי אם היה הש"ית צעמו משפיע לא היה כה עולם המעשה לקבל השפעה: אלא ע"י הדיק נעשין מ"ד ונוכל לקבל השפעה*

או יאמר טוב ה' לכל: שכל מה שהקב"ה עושה הכל לטובה חפילו ח"ו שמעשים האדם הוא לטובתו: אעפ"כ ורחמיו על כל מעשיו שאף שהעושה הוא ג"כ לטובתו כדי לזרפו ולזכותו לחי' עוה"ז אעפ"כ הוא מרחם עליו ונוטל ממנו היסורים והעושה ומוחל לו ומודה ועוזב ירוחם*

או יאמר ויאמר להם מרגלים אתם כו' לכאורה יש עוד לדקדק וכי יוסף הדיק יוסף הדיק היה במדרגה גדולה כ"ל שהיה משפיע לעולמות עליונים ועי"ז בא השפעה לעולם התחתון וזה שראה בחלמו ונהה אהנו מאלמים אלומי' והנה קמה אלומתי רמו להשפעות פרנסה: ואמר אליהם מרגלים אתם כלומר אתם אינכם במדרגה גדולה רק במדרגה קטנה מרגלים דהיינו מעולם התחתון לראות את ערות הארץ באתם פי' שיש מדרגות בני אדם שבאים לעולם להוכיח את צ"ה על מעשיהם הרעים ח"ו וזהו לראות את ערות הארץ* ואמרו ועבדיך באו לשבור אוכל שאהנו ג"כ במדרג' גדולה שאנו משברים תאויות הגשמיות לא היו עבדיך מרגלים: אין אנו מעולם התחתון: בני איש אחד נחנו במדרגה גדולה בחמדת עליון וק"ל*

Open EVERYTHING IS NO exception No exclusion EVERYTHING IS GOOD ACCEPT + AGREE with GOD.

ויראו האנשים כי הובאו ביתה יוסף כו' כ"ל ע"ד המוסר והנהגה ישרה אך דרך האנשים כשרים שיראים ומרדים מחמדת יוסף פקודתם תמיד ומעלים על זכרונו יוסף המיתה ועושה העוונות והחטאים צעוה"ז ועי"ז הם תמיד

*CAME DOWN to FORGET - here mistakes. FORGET WHERE WE CAME FROM + FOR WHAT PURPOSE CAME DOWN etc.

TRANSPARENCE OF FINANCE NO-ONE'S MONEY IS HIDDEN

אהבה: אבל אינס כמו השבת עלמו כי השבת הוא רק אהבה לבד אבל ימי החול הם יראי מחמת אהבה זה נקרא מקלף שבת זה רמז בפסוק את שבתותי כו ר"ל שני שבתות היינו ימי החול ויום השבת כי ימי החול נקראין ג"כ שבת כ"ל ומרמז ימי החול בכלל התווין להראות שאינס כמו שבת עלמו שהוא כולו אהבה תשמורו רמז על המחשבה כמו ואזיו שמר את הדבר דהיינו דעיקר האהבה היא במחשבה בלב כ"ל והיולל לנו מזה שאנחנו לריכין לקשר ימי החול בשבת כדי להמשיך אהבה משבת על ימי החול ויהיה יראי מתוך אהבה וזה למנוי ימינו כן הודע ר"ל שהשי"ת הודיע לנו ברחמינו שנמני ימי החול עם השבת היום יום ראשון בשבת כו כדי שיהיה יראה מתוך אהבה כמו מדה הקב"ה שיראחו היא מתוך אהבת האדם וחו פ"י ויאמר די אדני ר"ל גם הדין דלם אדני רמז על הדין הוא ג"כ לטובתי כ"ל וכיראתך עברתך והכל הוא לטובי כדי להחיל שכר טוב לעוה"צ ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

או יאמר ויגש כו כי כמון כפרעה יש לומר מאחר דסתם הכתוב ולא נאמר אל מי גש רק אליו סתמא וכול לומר דקאי על הקב"ה שהלדיק נקרא יהודה: והוא מגיש אליו ית"ש בתפילה להתפלל על עלמו ויאמר די אדוני כו ואל יחר אפך בעדך רק תמיד תגדול חסדך עמי ואל תדקק אחר מעשי כי כמון כפרעה פ"י למה תדקק עמי מאחר שבלתי אפשרי לכונן את מחשבותי לדבר אחד ולפעמים תחזק מחשבותי לעלות במחשבותי למעלות גדולות העליונים במדרגת לדיקים שהם כמון שהלדיק גזר והקב"ה מקיים ולפעמים תחלש מחשבותי ולהכל דמה מעשה תתועים כפרעה שהוא אותיות עורף שהיא רמז לקליפה וכי על זה תפקח עיניך לדקדק אחר מעשיו לכן עשה עמי דקק וחמד וק"ל *

או יאמר ויגש אליו יהודה כו ונקדים לפרש פסוק פרשת וילא וידר יעקב כו לאמר אסייהם אלקים עמדי כו וכל אשר תתן לי עשר כו והוא תמוה דיעקב אט"ם מופחד שצאבות היא מתנה עם השי"ת ב"ה כאשר יעשה לו כל הטובות האמורים בפרש' יתן לו מעשר אך י"ל דהנה דוד המלך ע"ה אמר שמש ומגן די' אלקים י"ל הפי' כמו שהשמש כשהיא מאירה צבירות גדול בלתי אפשרי להסתכל בה ולקבל אורה כ"ה ע"י מגן דהיינו חלונות הבית החולאים בפני' והם להשמש כמו לל ועי"ז אנו יכולים לקבל הנאת אורה להסתכל בה כמו כן השם הו"ה ב"ה ב"ש מחמת גודל הרחמים והקדושי' לא הי' באפשרי לקבל השפעות הרחמים הגדולים

בגמי שלשה אורות הן: וכך אמר להם עבד יוסף כספכם זה אלי ר"ל הלא כל הכסף הזה אלי מכל העולם הוא כספכם הכל בשבילכם וא"כ ל"ל הכסף שלכם רק שאמר להם בדרך חכמה שהם לא יבינו כוונתו וק"ל:

פרשת ויגש

ויגש אליו יהודה ויאמר די אדוני נקדים לפרש הפסוק בתהלים וכיראתך עברתך כו: דהנה הצורה ב"ה אין שייך בו שום יראה רק היראה הזאת יש לו להשם יתעלה שמתירא שלא יטעא האדם מחמת אהבתו שאובצ את האדם להטיבו באחריתו כי דרכו יתברך להטיב לכל ברוחיו ולכן מתירא שלא יטעא ונמלא יראת הצורה ב"ה היא יראה מתוך אהבה וכן העונש שמעניש לאדם הוא ג"כ מחמת שרול' להטיבו באחריתו: הוא מלרפו ציטורין בעוה"ז כדי שיוכל לקבל הטוב לעוה"ב וזה וכיראתך עברתך פ"י כמו שהיראה שלך היא מתוך אהבת האדם כן עברתך שאתה מעניש לאדם הוא ג"כ מחמת אהבה להטיבו באחריתו: למנות ימינו כן הודע: כי האדם לריך לדבק במדותיו יתברך כמו שהשי"ת יראתו מתוך אהבה כן האדם לריך להיות ירא כו מחמת אהבת הצורה יתעלה שיעלה מורה על ראשו לחטוא מחמת אהבה שאובצ להצורה ב"ה והאריך יחטא ויפריד אהבתו ממנו חלילה ה' השורש הדבר הוא שיראה אין שייך אלא ממה שעיניו רואות אבל ממה שאינו ראה אין שייך יראה כי ממה מתירא אבל אהבה היא בלב ובלב יכול לזייר עלמו אפילו דבר שאינו נראה כלל ולכן הצורה ב"ה הוא צוודאי הרוחה ואינו נראה ולריך האדם לזייר בלבו את גודל ממשלתו ונוראותיו ונפלאותיו י"ת ועי"ז יבא לו אהבה רבה בלבו להצורה י"ת ומה גם שבמחשבה יכול האדם להשיג השגו' גדולות לאין קץ כי המחשבה היא ג"כ ח"ס' וא"כ לריך האדם לקשר עלמו בעבודות אהבה ומתוך אהבה יהיה לו הירא' לחטוא חלילה פן יפריד אהבה חלילה וחו פ"י את שבתותי תשמורו ולכאור' היה לו לומר את **שבתותי** תשמורו מה זה כפל התווין: ונרא' כי השבת הוא רק אהבה והאדם לריך לקשר ימי החול בשבת כי ימי החול הם יראה וכתבנו שהירא' לריכי להיות מתוך אהבה: ולכן מטעם זה אנו מונים ימי החול ע"י השבת היום יום ראשון בשבת וכן כל יום ויום כדי לקשר השבת בימי החול שגם בימי החול יהיה אהבה ויהיה יראה מתוך אהבה וכשהירא' היא מתוך אהבה אזי גם ימי החול נקראים שבת כי הם גם כן מדרגות

DEATH + WARS + MISTAKES MADE BECAUSE of FLATTERING with each other
BATTLES + MISTAKES MADE because of Individuality and lack of SPIRIT of humanity

❁
❁
נועם ויגש אלימך

"צוה סלוק מלחמה וצוה סלוק מלחמה"

WAR

הגדולים והקדושה רק על ידי שם חלקים שהוא הלל להשם הרחמים שם הוי"ה ב"ה על ידו אנו מקבלים השפעות הרחמים והקדושה והיינו שהלדיק ממתיק לשם חלקים ומתפכו ומכניסו לרחמים וזהו ה' שומר ה' יליך פי' השומר ישראל הוא השם הוי"ה ב"ה שם הרחמים ה' יליך פי' וגם הלל שהוא השם חלקים שהוא הלל להשם הוי"ה ב"ה גם הוא נעשה מדת הרחמים ע"י הלדיק הממתיקו וגם הוא מסכים לשמור אותנו וזהו שאמר יעקב חזינו ע"ה אם יהי חלקים עמדי דהיינו שייכים עמדי שאמתיקנו ושמרני בדרך כו' שגם הוא יהי לי לשומר כנ"ל ונתן לי לחם לאכול דהנה הגשמיים נקראים דינים ולכן ניתן רשות להנות מעוה"ז מענייני גשמי דהיינו חכילה ושמתי ושאר ענייני גשמי כדי שהלדיקים ימתיקו ויוליחו מהם גילגולות קדושות להכניסם אל הקדושה ואלולי זאת לא הי' רשאי הלדיק להפסיק ולהפריד אף רגע אחת מהקדושה והדביקות ולהטות עלמו לדברי גשמי רק כדי להכניסם אל הקדושה רשאי קלת לירד ולהפסיק קלת מדביקותו וח"ו אין רשאי להפריד עלמו רק מעט וזה הכוונה כנ"ל ועיקר הוא לחתו עלמו בקדושה ודביקותו וזהו ונתן לי לחם לאכול באופן ושכתי בשלום אל בית אבי פי' שח"ו לא חפריד ח"ע מהקדושה ע"ז רק שאולי הגילגולות הקדושים מהם ומיד להשיב אל אבי שבשמים בשלום וכל אשר נתן לי עשר כו' ולמדו חז"ל מכאן המבזוז אל יבזוז יותר מחומש ולכאורה מה זה הלשון המבזוז ה"ו לו לומר הנותן ולפי דרכינו יבואר בעוה"ה דהמבזוז הוא לשון בזיון דהיינו שהלדיק מבזוז ח"ע להפסיק מהדביקות אל דברי הגשמי אל יבזוז יותר מחומש ר"ל שלא יפסוק מכל וכל רק מעט דהיינו ארבעה חלקים ישאר בהקדושה ודביקות רק חלק חמישי ניתן לו רשות לפסוק רמז דבר מועט וגם זה יעלה ויכניס אל הקדושה כנ"ל להטות ח"ק כנ"ל ויליף לה הגמ' מיעקב חזינו ע"ה שאמר וכל אשר נתן לי דהיינו מענייני גשמיים לא אטע ח"ע כ"א מעט כנ"ל וזהו עשר אעשרנו דהיינו חומש כנ"ל ומדלג נכתב חומש רמז ג"כ בדבריו שגם המעט הזה אעלה לך ג"כ אל הקדושה כי עשר רמז להקדושה ו"ש יוסף ה"ה לכם זרע כי ידוע דיוסף ה"ו מל ומגיד את המלרים ואמר להם הוריעו שלכם דהיינו העובדות שלכם תעשו לשם ה"ה אחרוני היא השכיני ונתתם חמישית לפרעה פי' כשתעו עולמיים לדברי גשמי אל תעו רק חלק חמישי כי פרעה אותיות העורף רמז לעוה"ז לענייני גשמיים וארבע ידות יהי לכם שתשאר בהקדושה ותאחזו ארבע ידות בהקדושה ולא תפסיקו לגמרי ואח"כ תכניסו הכל אל הקדושה וזהו ויגש אליו יהודה ויאמר בי

Misa
to be
discarded
from
חנות

Don't
BE
ANGRY

חכיה"ר: דפסג מלחמה
ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך כו' ופרש"י ז"ל יכנסו דברי באזניך וקש"י מה זה לשון הכנס' באזנים ולא מליניו בכל התורי' שאמר משה לישראל או בשאר דברים שיכתוב הלשון הזה הכנסת אזנים ונרא' דהנה מליניו שאמר הקב"ה למשה כתוב זאת וזכרון בספר ושים באזני יהושע ולכאור' יש להצין כיון שיהי' כתוב בספר ח"כ כל מי שירא יקרא בו והלדיק שייך ושים באזני יהושע וכן מה זה לי באזני כו' וכי ייחמוס באזניו ונרא' לפרש דהני כתיב ויאמר

ANGER CREATES WAR - ANGER CREATES DESTRUCTION - PLEASE DON'T BE ANGRY

בגלגל ותוקה שרה בית פרעה כו' ואח"כ באימלך חזר
 ואמר לה אמרי לי אחותי אחי וישלח אימלך ויקח את
 שרה ויחזק אמר אל רבקה אמרי לי אחי הוא וכתיב
 וישקף אימלך והנה יחזק מלחק את רבקה אשתו
 לכאורי יש להבין הענין מה שנקלח' שרה שני פעמים
 לפרעה ולאיימלך. ואלל יחזק נתודע לאיימלך שהיא
 אשתו ולא לקחה: גם השינוי לשון שאמר לה אמרי לי
 אחי הוא ולא אמר כאברהם אך הענין הוא שהתורי רמזה
 לנו הא"ך אבותינו הקדושים נתנו דעתם עלינו ולתקן
 לנו להיות לנו קיום בגלותנו דהיינו אברהם תיקן על
 ב' גלויות דהיינו גלות מצרים וגלות צבל: וזהו ויהי
 כאשר הקריב לבא מצרימה ר"ל כאשר ראה שגלות
 מצרים היא קרוב' לבא כמו שאמר לו השי"ת ידוע תדע
 כו' התחיל אברהם להתפלל שהי' לנו קיום בגלות שתי'
 השכיני עמנו: וז"ש אברהם אמרי לי אחותי את ע"ד
 שפי' האלשיך הקדוש על פסוק מי יתןך כחה לי כו'
 אמלאך בחון אשךך גם לא יבחו לי פי' ע"ד המשל
 דהנה אהבת הי"ש לאשתו אין אהבתו צפרוס לכלל הצדק
 ולנשקה בשוק כי בזה יבחו לו אבל אהבת אח לאחותו גם
 אם יחבקי' וינשקי' בשוק לא יבחו לו: וזהו מי יתןך
 כחה לי כנסת ישראל אמרי מי יתןך כו' ע"ש הלשון
 וי"ל לפי דרכו הפ"י כך אמלאך בחון הוא רמז על
 הגלות: השכיני אומרות לישראל מי יתןך כחה לי
 באמלאך בחון ר"ל בגלות בחון לארץ אשךך כו' דהנה
 בזמן ששראל שרויים על אדמתם השכיני נקראת אשה
 בעולת בעל ולא כן בח"ל וזהו מי יתןך כחה לי עכ"פ
 וז"ש אברהם אמרי לי אחותי את ר"ל שאמר אל
 השכיני אמרי לי אחותי את בגלות מצרים: ואח"כ
 באיימלך אמר ג"כ אמרי לי אחותי כו' רמז על גלות
 צבל' ובאותו ב' גלויות הי' כח לפרעה ולנכוד נר שהיו
 עושין עמנו חלקות מחמת שבמצרים היו עובדי ע"ז
 בישראל כדאיתא בגמ' הללו עובדי ע"ז והללו כו'
 ובגלות צבל הי' להם נשים נכריות וגם שהשתחוו לאלים
 נתנו כח לאלקותם והוא גלות השכיני עבד כי
 ימנך ושפחה כי תירש גבירתי' וזה רמז שנקלח' שרה
 היא השכיני הנקראת שרה ונקלח' ב' פעמים לפרעה
 ולאיימלך שנתפש' ונאחו' השכיני ב' פעמים
 ואברהם אבינו ע"ה הי' רולה לתקן גם גלות צבל
 ע"ד שפרשתי כבר לעיל שאברהם קראו לבה"מ
 הר שרמז על מקדש שנחרב: וזה הענין נתינת
 גושן לכתובת שרה רמז אף שנתפשה השכיני אל
 פרעה אעפ"כ נשאר לה מקום קדוש' לאחו צדקושת'
 בארץ גושן: ונמצא זה רמז בלקוחת שרה ב' פעמים
 והחזיר' דהיינו ע"ד חיל צלע ויקראנו' ויחזק אבינו
 ע"ה תיקן לנו להיות לנו קיום בגלות השלישי הוא
 גלות אדום וז"ש אמרי לי אחי הוא ולא אמר
 כאברהם

אין קול ענות גבור' ואין קול ענות חלוש' קול ענות חלוש
 שומע: ולכאורי' הלא יכול להבין אם זה קול חדוש שהוא
 קול נחון: או אם הוא קול חלוש' שהוא ניסה ולעקת
 הוי' אלא נרא' שיהושע הי' משמר אזנים שלו שלא
 ישמע דבר שאינו הגון כלל והנה גבור' נקראים פסוקי
 דומרי' שהוא כדי לומר עריני' והגבורות ורין להנתיקם
 ג"כ בגבור' בשורש לזה נקראו גבורות: וחלושה רמז
 לתפילה ע"ד שאמרו חז"ל המתפלל על חבירו לדין
 שיחלה עמנו עליו שהיא חלישת כח כנשי' ויחל משה
 מלמד שהחלה עמנו: וז"ש יהושע לנשיה קול אני
 שומע במחני' אין זה קול ענות גבור' דהיינו זמר עריני'
 שהיא המתקת הדינים ואין כו' קול חלושה היא תפיל'
 שרין להחלי' עמנו רק קול ענות אני שומע ר"ל שאינו
 מבין שמעולם לא שמעתי קול כזה שהי' משמר אזניו
 שלא ישמע דבר שאינו הגון: והנה יש ליתן טעם לשבח
 מה זה לשון ספר שהתורי' נקראת ספר ונרא' שספר
 הוא לשון מדינות העומדים על הספר כמו שהספר
 שומרת את המדיני' שלא יבא שום שונא על המדינה:
 ואם לרין אדם למדיני' לרין ליתן דרך הספר: כך
 התורה היא הספר שלנו שהיא משמרת אותנו כו'
 וכשנריכין אוחנו לדבק עמנו בגבורה יתעלי' נריכין
 אוחנו לדבק עמנו דרך התורה שהיא הספר: וידוע
 דאית נקראת השכיני': וז"ש הקב"ה למשה כתוב זאת
 זכרון צפורה ר"ל כשתלמוד בתורי' תראה שחשתי
 השכיני' בתורה הנקראת ספר כנ"ל: וז"ש באזני
 יהושע ר"ל שלא תלמוד הוא דרך רמז כמו באזני יהושע
 ברורים כמו יהושע והוא דרך רמז כמו באזני יהושע
 וזהו ג"כ הפי' כאן כי יהודה ראה בראייתו הזכה
 שזה הוא מדרגת יוסף אעפ"כ שלא ידע שזה יוסף
 עמנו אעפ"כ ראה והבין בעין השכל קדושתו הגדול'
 לפיכך אמר לו בי אדוני פי' דבר עמי ואם יקשה לך
 אך אתה יכול לדבר עמי שאני מדבר במדרגתי
 הגדול' עד מאוד ואיך אפשר שתדבר עמי: לו"א כי
 ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני פי' אני רואה שיש
 לך אזנים ברורים ויכנסו דברי באזניך * כי כמון
 כפרעה ולכאורי' למה לא אמר כי אתה כפרעה אך
 הענין כך אמר לו שהקדוש' שלך היא זה לעומת
 זה של פרעה כמו שפרעה הוא בקליפי' כן אתה
 לעומתו בהקדוש': ולכן יודע אני שיכנסו דברי באזניך
 והבין:

ואת יהודה שלא לפניו להורות לפניו נושנה
 פרש"י ז"ל לתקן שם בית תלמוד שמעם
 תלא הורא' נרא' לפרש דאיתא במדרש צשע' שלקח
 פרעה את שרה והחזיר אותה לאברהם כתב לה
 ארץ גושן בכתובת': ואגב נבאר הענין שאמר אברהם
 אבינו ע"ה לשרה אמרי לי אחותי את וחי' נפשי

"LIE"
 to SAVE
 (תולדות)

BIGGER
 PURPOSE
 so LET
 dyawed

קדוש
 1977
 כחם
 POLAM
 SHIKSES
 +
 Jecul' creat

SAVED IN 3rd BY LAUGHTER + HAPPINESS

יחד בקדושי ודביקות. והא קמ"ל ביאת שמשו מעכבתו מלאכול בתרומי פי' זה שאינו הולך באמת בדרכי ה' שאין לו כסירות השמש דהיינו הקדוש זה מעכבו מלאכול בתרומי: ואין כפרתו כו' ר"ל כפי' רמז על ביאת משיח שהוא ע"י תשוב' וכפרי' על עוונותינו כדאיתא בזוהר הקדוש דבתשוב' תליא מלתא. זה אין מעכבו מלאכול בתרומי דהיינו לשחוב הקדושי והדביקות: כי גם בגלות המר אם יחזיק בעבודתו יתבצר וישו בתשוב' שלימי' על עוונותיו לתקן את כל איבריו וגידיו לקדש ולטוהר אותם במאכלים כשרים ושלא להכניס לתוך מעיו מאכלים חסורים ויקדש חזריו בכל אופנים וזכה גם עתה בגלות לירי רוח הקודש וחוה דלמרינן תפילת אבות תקנוס ואיתא כנגד תמידין תקנו: והכל אחד דאברהם תיקן תפילת השחר ויחאק תפילת מנחה והן כנגד תמידין: את הכבש אחד תעשה צבוקר כו' דהיינו שהם תיקנו לנו שיהי' לנו קיום בגלות ע"י כבשא דרחמנא דהיינו סודות התור' ואורות גדולים שנלך בהם להגות בהם תמיד יומם וליל': ויעקב תיקן תפלת ערבית כנגד אברים ופדרים רמז אחר שנתקן את אבריו החיצונים והפנימים במאכלים כשרים כו"ל נוכל ג"כ להתקין ולחאחז בהקדושי היוצא לנו מזה שאנחנו לריכין לדבק עצמינו בהשכיני' הקדושי' ע"י מעשים טובים וע"י התור' הקדושי' ללמד' לשמה: וזהו ואת יהודה רמז לשם הקדוש שם הוי' צ"ה וצ"ש שלח להראות לפניו גושה: דשם הוי' מקום וחלק בשכיני' שורש שכינת' כאשר פרשנו דברי המדרש שנתן לה לכתובת'. והיינו שיעקב אבינו ע"ה הוי' מדבק עצמו בהשכיני' ע"י מעשיו הטובי' שהיה מקדש עצמו לשמו הגדול: וזהו שפרש"י לתקן לו בית תלמוד ר"ל שיהי' הלימוד מתוקן לשמה שמשם תלך הורא' ועי"ז אנחנו חיים וקיימים בגלות המר הזה: וזהו כי בי ירבו ימך ר"ל אם ירבו ימך בגלות חלילה ויהי' באופן שתהיו דבוקים בי כו"ל אזי: ויוסיפו לך שנות חיים: דאיתא בגמ' שיתא אלפי שני הוי' כו' שני אלפים ימות המשיח. ובעו"ה ילאו מה שילאו ומצער לנו הכתוב שיתוספו לנו השנים א"ה צביאח משיחנו במהרה דהיינו ששנה אחת יתגדל ויארך כמו שנים הרבה ושנות חיים ושלוש יוסיפו לנו צבאלתינו קרוב'

BE
ARE
FOOD
YOU
EAT

כאברהם אמרי לי אחותי את מחמת שעתה בגלות המר הזה אף שקשה עלינו השעבוד ועול הגלות אעפ"כ השכיני' היא ציינו ויש בנו כח לדבק עם השכיני': וזה רמז שלא נלקח' רבקה לאבימלך לרמז על השכיני' הנקרא רבקה לא נלקח' ראה לומר שאין להם אחי' בה ואמר לה אמרי לי אחי ר"ל שהשכיני' ישתעשע עמו כמו אם: וזהו ויהי כי ארכו לו הימים ר"ל אחר שאנחנו בגלות המר הזה ימים רבים. וישקף אבימלך בעד החלון רמז ע"פ מה דאיתא בספרים אלל סיסרא ונשקפ' בעד החלון ואיתא בספרים שהי' לה ראה על זה שנתפס במלחמי': וזהו ג"כ הפי' כאן וישקף אבימלך ר"ל שגם החיצוניי' יש להם ראי' על זאת שהנה יחאק מנאק את רבקה אשתו שהם רואים שגם בגלות המר יש לנו שעשועים עם השכיני' ואנחנו דבוקים בה והיא בנו וחוה ותאמר שרה לחוק עשה לי חלקים כל השומע יחאק לי: ד"חאק רמז על הגלות שהוא אחיות קן חי שאנחנו קלים בחיינו בגלות המר ואומרת השכיני' כל השומע ר"ל מי שישמע לי להחזיק בי ובקדושתי יכול לבא לירי שחוק ושמהה וחדוה וקדושי' גם בגלות המר: וזהו מאימתי קורין את שמש בערבית ר"ל אימתי אפשר לנו שנהי' יכולים לקרות להשי"ת שישמע לנו את כל תפילתינו: בערבית ר"ל בגלות המר שהוא חושך וערב לילי': משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתם פי' הכהנים היינו לדיקים בשעה שיכנסו במדרגי' זאת לשחוב קדושי' ודביקות: בתרומתם שיעלו את השכיני' שרמז תרומי' תרו"ם ה"א וזה נקרא אכילי' ע"ד שנאמר באברהם אבינו ע"ה והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו דהמלאכים לא נתנה להם תור': וכשבאו אלל אברהם שהיו שומעים מפיו דברי תור' שהוא עץ החיים: ויאכלו פי' הקדושי' הזאת שהיו שואבים הוי' אכילתם. ומקשה הגמ' מכדי כהנים אימת אוכלים בתרומי' משעת זאת הכוכבים ר"ל אימת יהי' המדרגי' זאת שיהיו שואבים קדושי' ודביקות גמור משעת זאת הכוכבים פי' כשיבא משיח לדיקנו'. ויתנשא מזלם של ישראל ע"ד דרך כוכב מיעקב שזה רמז על משיח לדיקנו שיבא במהרי': ליתני זאת הכוכבים כי גם שעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתם היא בשעת זאת הכוכבים כו"ל. ומשני מלתא אגב אורחא קמ"ל פי' התנא משמיטנו ע"י שילך אדם באורח מישור דרכי ד' ותורתו הקדושי' וזהו אגב אורחא ר"ל אגב שילך באורחות הלדיקים יכול ג"כ לשחוב קדושי' גדולה ולהגיע לרוח הקודש גם עתה בגלות: וזהו אימת הכהנים כו' משעת זאת הכוכבים ר"ל באמת עיקר הקדושי' והדביקות יהיה א"ה צביאח משיח לדיקנו אז יהי' עיקר הקדושי' ע"י תרומי' תרו"ם ה"א ואז יהי' שפה ברורי'

HAPPINESS
END IS
COMING
I'M
HAPPINESS

פרישת יוחי

ויקרי יעקב בארץ מצרים כ"ל ע"פ דאיתא בגמ' אמרו עליו על ר"ח צ"ד כשהי' מתפלל על החולה הוי' אומר זה חי כו' אמרו לו מנין אתה יודע. אמר אם תפילתי שגורה בפי היא